

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

27 אפריל 2023

גמ"ר 19-10-6290 פרקליטות מחוז דרום שלוחת לכיש נ' חנוכה

בפני כב' השופטת בכירה רבקה שורץ

פרקליטות מחוז דרום שלוחת לכיש
נגד

המאשימה

אביתר חנוכה

הנאשם

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד חנה מוצ'ה
ב"כ הנאשם - עו"ד ארז אמיגה-סני"צ
הנאשם - נוכח
אמו של הנאשם
אמה של המנוחה
אחותה של המנוחה גב' אורלי בוגנים
דודות של המנוחה

פרוטוקול

אימה של המנוחה פונה אל בית המשפט בבכי ומציגה תמונה מוגדלת של המנוחה.

בית המשפט:

מקריא את עיקרי גזר הדין.

גזר דין

כללי

הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות של גרימת מוות ברשלנות בניגוד לסעיף 64 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א-1961, התרת נהיגה לאחר שאין לו רישיון נהיגה בניגוד לסעיף 10(ב) לפקודת התעבורה ובעבירה של נהיגה בשכרות, בניגוד לסעיף 62(3) + 64(ב) לפקודת התעבורה.

נסיבות האירוע ותוצאותיו

על פי עובדות כתב האישום וכפי שנקבע עובדתית על ידי בית המשפט בעקבות שמיעת הראיות, ביום 10.8.18, לאחר שהנאשם בילה עד שעות הלילה המאוחרות עם חברו בבר, הוא נהג ברכב כשהוא שיכור לכיוון העיר אשדוד כדי להיפגש עם שתי בנות-אביה ליברטי ז"ל (להלן: המנוחה) וחברתה חגית צגיה (להלן: חגית). תוך כדי נהיגתה של המנוחה לכיוון קרית מלאכי, הרכב נעצר בשל חוסר דלק. הרכב הונע מחדש לאחר, שתודלק בסיוע של אדם אחר.

לצורך הנעת הרכב הנאשם מסר למנוחה את הקוד של הקודן. לאחר הנעת הרכב, המשיכו בנסיעה לקרית מלאכי, שם הייתה עצירה נוספת כדי לאפשר אכילה. סמוך לאותה עת, המנוחה שוחחה באמצעות הטלפון עם מתן חביב גבאי (להלן: מתן) ששהה בבאר שבע וביקש ממנה לאסוף אותו מבאר שבע.

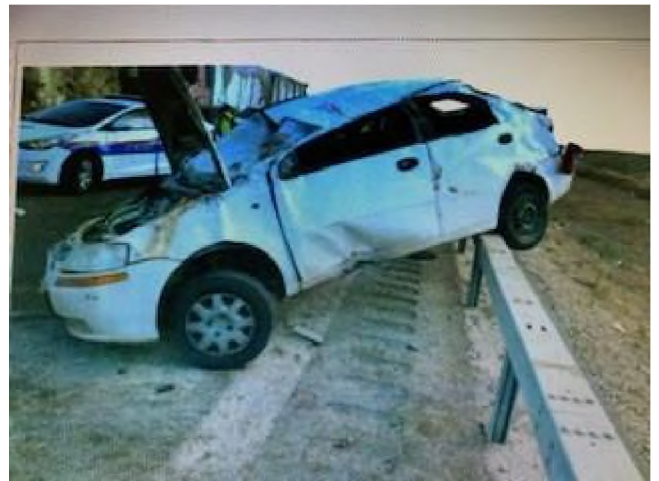

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

27 אפריל 2023

גמ"ר 6290-10-19 פרקליטות מחוז דרום שלוחת לכיש נ' חנוכה

1 התנהל ויכוח שהיה מאופיין בצעקות אם לנסוע לבאר שבע אם לאו ובסופו של דבר
2 המנוחה המשיכה לנהוג לבאר שבע עם הנאשם, לירן וחגית חברתה על מנת לאסוף את מתן (להלן: החבורה).
3
4 כשהגיע הרכב לבאר שבע מתן נאסף אל הרכב. מתן חבר אל הנוסעים ברכב והתיישב במושב האחורי.
5 כפי שנקבע בהכרעת הדין, באותה עת הנאשם שהיה במושב האחורי, התעורר והתיישב על מנת לאפשר
6 הצטרפותו של מתן לאותו מושב.
7
8 המנוחה המשיכה בנהיגה ברכב מבאר שבע לכיוון קרית מלאכי דרך כביש 6 לצפון (להלן: הכביש).
9 המדובר בכביש בדרך שאינה עירונית - דרך מהירה, שהמהירות המותרת בה היא 100 קמ"ש.
10 מדובר בכביש אספלט תקין.
11 בכביש שני מסלולים, בכל מסלול שני נתיבים, לצד הנתיבים שוליים.
12 משמאל לשול השמאלי קיימת תעלה המפרידה מהמסלול הנגדי.
13
14 במהלך הנהיגה, המנוחה איבדה שליטה ברכב, הרכב סטה שמאלה עד שהתהפך מספר פעמים, בתעלה משמאל
15 ונעצר בנתיב הנגדי, כשהרכב תלוי חלקו על מעקה הבטיחות וחלקו על הכביש בנתיב הנגדי (להלן: התאונה).
16 (לוח תצלומים ת/4, תמונה 4)

תוצאות התאונה

17 כתוצאה מהתאונה, קופדו חייה של המנוחה אביה ליברטי ז"ל.
18 הנוסעים האחרים נחבלו בגופם, חלקם נחבלו חבלות של ממש – למתן גבאי נגרמו חבלות בראש, שברים
19 בגולגולת, שפשוף במפרק וחתכים בכף יד שמאל.
20 לנאשם נגרמו פצעים בדמות שפופים, שבר ברמוספוביס מימין ושבר עם תזוזה וולרית קלה ברדיוס דיסטלי
21 משמאל.
22

23 משנדרש הנאשם למסור דגימת דם לאיתור סמים ואלכוהול - סירב.
24
25
26
27
28
29
30

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

27 אפריל 2023

גמ"ר 19-10-6290 פרקליטות מחוז דרום שלוחת לכיש נ' חנוכה

עמדות הצדדים לעונש

ב"כ המאשימה

ראיות לעונש

במסגרת הראיות לעונש הוגשו גיליון הרשעות בתחום התעבורה (ת/32) ובתחום הפלילי (ת/33) והעידה אחותה של המנוחה גב' אורלי בוגנים (להלן: האחות).

אחות המנוחה תיארה את אופיה הטוב והנדיב של המנוחה, התייחסה לגילה הצעיר (כבת 24 במותה), לנסיבות לידתה והצטרפותה למשפחה ולעובדה כי נקראה על שם האח הבכור, שנפטר מדום לב בהיותו בן 24.

האחות הדגישה כי למנוחה הייתה אהבת חינם ונתינה אין סופית, נהגה לחלוק את מה שיש לה עם צעירים שונים, נהגה לארח בבית ההורים צעירים חסרי תמיכה משפחתית.

האחות תיארה את האובדן וההשלכות שיש לו על בני המשפחה. האחות תיארה את צער האב לאחר אובדן המנוחה, על כך שחטף התקף לב ולבסוף נפטר מצער. האחות שיתפה על אחיה שהיה תאום המנוחה בנפש ונפגע אף הוא ממות המנוחה, הוכר כנכה נפשית בשיעור של 100%.

עוד תיארה, כי אם המנוחה מתקשה לתפקד מאז אובדן המנוחה, נזקקת לכדורי הרגעה ובלשונה "חיה מתה".

ניכר כי גם האחות סובלת מהאובדן, סבל נוראי ומתארת כי איבדה שמחת חיים ומתנהלת כ"רובוט". האחות ציינה כי היא חווה את הצער יום יום, שעה שעה, ואף מתקשה לישון בלילות.

האחות תיארה כי במקרה דנן המשפחה נותרה "מרוסקת", מנותקת, כל החיים נעצרו".

האחות פנתה אל ביהמ"ש בבקשה לגזור את דינו של הנאשם באופן שישליך לא רק על אלמנט ההרתעה האישי של הנאשם, אלא גם על אינטרס ההרתעה הכללי למען "יראו ויראו" ולמנוע תוצאה דומה וסבל למשפחה נוספת.

האחות הדגישה את הצורך למנוע צער דומה ממשפחה אחרת כדי שהציבור יפנים את משמעות האחריות הטמונה במתן היתר לצעיר או צעירה לנהוג, אף שאינם מורשים לנהיגה.

ב"כ הנאשם

ראיות לעונש

ב"כ הנאשם הגיש כראיות לעונש העתק רישיון זמני להחזקה ושימוש בקנאביס, בפיקוח רפואי (תוקף הרישיון מ-26.10.22 עד 23.4.23) (נ/2), סיכום רפואי מיום 12.8.18 ללמד על החבלות שנגרמו לנאשם כתוצאה מהתאונה (נ/3) וסיכום ביקור בקופ"ח כללית מיום 22.9.22 בו מצוין שהנאשם אובחן כסובל מפוסט טראומה (נ/4, נ/4א). במסגרת טיעוניו המשלימים בכתב, צירף ב"כ הנאשם חוות דעת פסיכוסוציאלית כראיה לנסיבות חייו של הנאשם, מצבו, הסיכון הנשקף מהתנהגותו והמלצה עונשית.

חוות הדעת הפסיכו-סוציאלית

מטעם הנאשם הוגשה ב-15.2.23 חוות דעת פסיכוסוציאלית (להלן: חוות הדעת / חווה"ד), שנערכה על ידי עובדת סוציאלית ד"ר נאווה דיהי (להלן: העו"ס / ד"ר דיהי).

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

27 אפריל 2023

גמ"ר 19-10-6290 פרקליטות מחוז דרום שלוחת לכיש נ' חנוכה

- 1 לחוות הדעת צורפו סיכום ביקור מקופ"ח נושא תאריך 1.2.23 ומכתב ממקום שירותו של הנאשם כחייל תקשוב
2 בצה"ל, המתאר את תפקודו כחייל - לשביעות רצון מפקדיו ובאחריות רבה.
3
4 בחוות הדעת המפורטת יש התייחסות לנסיבותיו האישיות של הנאשם בעבר ובהווה, התייחסות למשפחתו של
5 הנאשם (משפחת המוצא והמשפחה המורחבת), התייחסות לתקופת ילדותו של הנאשם ותקופת לימודיו,
6 התייחסות לתקופת שירותו הצבאי וכן התייחסות לנושא תעסוקה ולהשלכות תקופת הקורונה על מצבו
7 התעסוקתי של הנאשם ומצבו הרגשי.
8
9 מצוין בחוות הדעת כי במסגרת מעצר בית לילי שהוטל על הנאשם בגין ביצוע עבירות בהליך אחר, הוא עובד
10 במשרה חלקית.
11
12 בחוות הדעת מציינת ד"ר דיהי את התרשמותה מאישיותו של הנאשם, אופיו, מצוקותיו ומצבו הרגשי.
13
14 בחוות הדעת קיימת סקירה של חומר מקצועי והתייחסות גם למצבו הנפשי של הנאשם, בין היתר ממעורבותו
15 בהליך אחר הנוגע לעבירות שביצע בתקופה בה מתנהל ההליך שבכותרת בגין אף נעצר ושחרר בתנאים
16 מגבילים, כאשר בתקופה בו שהה בתנאים מגבילים שולב בהליך טיפולי.
17
18 בסיכומה בחוות הדעת מתייחסת ד"ר דיהי לתיאורו של הנאשם כי חווה ילדות קשה של אלימות והזנחה
19 מתמשכת. ד"ר דיהי התרשמה, בין היתר על פי ספרות מקצועית, שהנאשם הפסיק לסמוך על עצמו, כי יש לו
20 פגיעה בדימוי העצמי ובערך העצמי שעלולים להשפיע על מצבו הרגשי והתנהגותו במצבים חברתיים.
21 ד"ר דיהי מציינת כי הנאשם בילה את חייו בהישרדות מתמדת, בחרדה מפני אלימות והתעללות נפשית ופיזית
22 ופיתח מצבי טראומות מורכבים אשר דורשים מאדם להפעיל מנגנוני הגנה עוצמתיים ומונעים ממנו לרכוש
23 תחושה בסיסית של ביטחון ויכולת אמון באנשים אחרים.
24 עוד מצוין כי טראומה מורכבת משנה את מבנה האישיות ומתבטאת פעמים רבות במאפיינים של קשיי ויסות
25 עצמי והתנהגויות מסכנות; שחזור אירועים טראומתיים מתוך תקווה לשליטה גבוהה יותר ולחוויה מתקנת;
26 פגיעה בערך עצמי וביכולת לשלוט בחיים; התמודדות חוזרת עם אירועים טראומתיים שמביאה להפעלת
27 מנגנונים דיסוציאטיביים המתבטאת בנתק מהמציאות; קשיים בין אישיים – קשיים ליצירת קשרים מיטיבים.
28
29 ד"ר דיהי מציינת כי בתקופה בה למד הנאשם בבית ספר אורט ובתקופת השירות הצבאי קיבל הנאשם מענה
30 לצרכיו הבסיסיים, והייתה לו תחושת נחיצות ושייכות, תחושות שהעצימו אותו והיוו ניגוד לחוויות והחסכים
31 להם התרגל בחייו.
32
33 מצוין בחוות הדעת, כי לאחרונה הוכר הנאשם כסובל מפוסט טראומה ומטופל בקנאביס רפואי
34 (כפי שעולה גם מהאישור הרפואי שצורף).
35
36 התרשמות העו"ס בחוות הדעת היא כי הנאשם מתקשה להתמודד עם ההליך המשפטי.
37 קיימת התייחסות לתגובתו והתנהגותו של הנאשם ביחס לתאונה, התייחסות למצב רוחו ואופן החשיבה שלו.
38
39 על פי חוות הדעת הנאשם חווה תחושת חרדה, דיכאון והסתגרות חברתית, ככל שמועד הדיון בעניינו קרב,
40 תחושה שמשפיעה על תפקודו היום יומי.
41

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

27 אפריל 2023

גמ"ר 19-10-6290 פרקליטות מחוז דרום שלוחת לכיש נ' חנוכה

1 ד"ר דיהי ממליצה לאפשר לנאשם לעבור תהליך טיפולי מקצועי מכוון טראומה בדומה להליך שעבר בשירות
2 המבחן בקריית גת בתקופה בה שוחרר בתנאים בהליך המשפטי האחר בו מעורב. לדעתה של ד"ר דיהי עונש
3 מאסר יכול להעמיד את גורמי הסיכון, המצוקות והטראומות שחווה הנאשם, ולפגוע בהליך שיקום שהחל לפני
4 כשנה בשירות מבחן, בעקבות עניין אחר.

טיעוני המאשימה לעונש

7 ב"כ המאשימה מציינת כי מדובר באירוע מורכב בו זמנית מבחינת נסיבות המקרה נוכח העובדה כי הנאשם
8 התיר למנוחה לנהוג אף שאינה מורשית לנהיגה.

9 ב"כ המאשימה הפנתה להכרעת הדין, במיוחד להתייחסות בית המשפט לעדות העדה חגית צגיה אליה התייחס
10 בית המשפט בהרחבה בעמ' 96-92 להכרעת הדין, למידת הרשלנות של הנאשם כמו גם למידת האשם התורם
11 מצד המנוחה.

12 ב"כ המאשימה היפנתה גם לקביעות בית המשפט בהכרעת הדין לענין רשלנות הנאשם (עמ' 163 שו' 17, עמ' 165
13 שו' 2 – 3 (יסוד עובדתי) עמ' 165 שו' 11 (קשר סיבתי), עמ' 165 שו' 14 – 15, עמ' 166 שו' 1 – 6 (יסוד נפשי), שו'
14 10 – 16 (קשר סיבתי) ועמ' 168 שו' 21 – 22 (קביעת רשלנות הנאשם ללא קשר לרשלנות המנוחה) ולקביעת בית
15 המשפט ביחס אשם התורם של המנוחה (עמ' 128 שו' 27).

17 ב"כ המאשימה טענה, מבלי להתעלם מהאשם התורם, כי רשלנות הנאשם מתבטאת במס' מישורים. האחד,
18 העובדה כי נהג בחלק מהנסיעה כשהוא שיכור, ובמצב זה בחר, **במודע, להתיר למנוחה לנהוג ברכב**. (פרו' הכרעת
19 הדין עמ' 136 שו' 19 ועמ' 164 שו' 11 – 13).

21 **התרת הנהיגה הייתה ביועין שהמנוחה הייתה בלתי מורשית לנהיגה.**

22 **התרת הנהיגה הייתה ללא הגבלה כלשהי.**

23 **התרת הנהיגה הייתה גם כשאחד מצמיגי הרכב פסול לשימוש.**

25 **ב"כ המאשימה סבורה כי רשלנות הנאשם גבוהה.**

26 ב"כ המאשימה הדגישה את העובדה כי אינה מתעלמת מכך שהמנוחה עלתה מרצונה על הרכב כשהיא אינה
27 מורשית לנהוג אך יחד עם זאת הדגישה את העובדה שהתרת הנהיגה מצד הנאשם הינה **"הגורם שבלעדיו אין"**
28 והיא גורסת שאלמלא ההתרה, התאונה לא הייתה מתרחשת.

30 ב"כ המאשימה הדגישה כי בשל היות המקרה חריג, ההליך נפתח בבית משפט שלום ולא בבית המשפט המחוזי.
31 עוד ציינה כי לו האירוע היה מתרחש בעת האחרונה, כתב האישום היה מוגש לבית המשפט המחוזי.

33 לענין מדיניות הענישה הנוהגת, יש תמימות דעים בין המאשימה להגנה כי מדובר במקרה מיוחד עם נסיבות
34 מורכבות שיש קושי למצוא מקרים דומים בפסיקה.

35 עם זאת, הפנתה ב"כ המאשימה לפסיקה בעבירות של גרימת מוות ברשלנות על מנת להדגיש את שלושת הכללים
36 המנחים בזירת דין בעבירות אלו, כאשר הראשון הוא עיקרון קדושת החיים, השני - קביעת דרגת האשמה
37 והשלישי שנסיונות האישיות של הנהג מתגמדות נוכח התוצאה הקטלנית.

38 ב"כ המאשימה סבורה כי יש להחמיר במקרה של גרימת מוות ברשלנות בדרגת רשלנות גבוהה.

39 **ב"כ המאשימה גורסת כי בתיק זה רף הרשלנות גבוה והזמינה את ביהמ"ש לקבוע מתחם החל מ- 20 חודשי**
40 **מאסר בפועל עד 30 חודשי מאסר בפועל לצד רכיבי ענישה נלווים, בדגש ובתקווה שיהיה בעונש כדי להרתיע הן**
41 **את היחיד והן את הרבים.**

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

27 אפריל 2023

גמ"ר 6290-10-19 פרקליטות מחוז דרום שלוחת לכיש נ' חנוכה

- 1 באשר לרכיב הפסילה, טענה המאשימה כי המתחם הראוי הנו פסילה החל מ-12 שנים עד 18 שנים.
2 עוד טענה ב"כ המאשימה להטלת פסילה על תנאי ופיצוי לטובת משפחת קורבן העבירה.
3 לעניין היקף הפיצויים, ב"כ המאשימה ציינה כי אף שיש קושי לאמוד את האובדן בדמים, יש לתן את הדעת
4 לעדות אחות המנוחה ביחס לנזק שנגרם כתוצאה ממות המנוחה, לעובדה שתוצאת התאונה מלווה את כל בני
5 המשפחה ומשפיעה על חיי היום היום לרבות בלילות.
6
7 באשר לנקודת ההלימה בתוך המתחם, ציינה ב"כ המאשימה את גילו הצעיר של הנאשם והעובדה כי עברו
8 הפלילי והתעבורתי לא חמור.
9 באשר לנסיבה נוספת שאינה נעוצה בנסיבות קרות התאונה, ציינה ב"כ המאשימה את אי לקיחת האחריות של
10 הנאשם, למעשה העבירה ותוצאת התאונה והדגישה כי הגם שלנאשם הזכות לנהל הליך משפטי, אין הוא יכול
11 להנות מההקלה של מי שמודה בהזדמנות הראשונה.
12 ב"כ המאשימה סבורה, כי לא הוצגו בפני ביהמ"ש נסיבות אישיות חריגות המצדיקות חריגה ממתחם הענישה
13 ולכן טענה שאין למקם את רף הענישה ברף הנמוך של המתחם המאפיין רשלנות נמוכה. המאשימה ביקשה
14 להימנע מהטלת מאסר לריצוי בעבודות שירות.
15 ב"כ המאשימה הפנתה גם לעובדה שבנוסף למות המנוחה, נוסעים שהיו ברכב נחבלו בגופם. נתון נוסף שיש
16 לקחת בחשבון בקביעת רף ענישה שאינו נמוך.
17
18 ב"כ המאשימה ציינה, כי נסיבות המקרה דנן שונות מנסיבות המקרה בפסק הדין 1306-10-13 אליו הפנה ב"כ
19 הנאשם.
20
21 באשר לדוגמא של התרת נהיגה לאחר שאינו מורשה לנהוג בטרקטורון ביקשה ב"כ המאשימה לאבחן את
22 נסיבות המקרה דנן מאותו מקרה והדגישה כי בעניינו של הנאשם דרגת הרשלנות גבוהה יותר בין היתר בשל
23 נסיבות הנהיגה בכביש 6- כביש מהיר, בשעות לילה, כשהוא יודע שהיא בלתי מורשית לנהיגה.
24
25 בנסיבות הענין ב"כ המאשימה ביקשה למקם את רף הענישה באמצע המתחם שהציעה אשר מחייב הטלת מאסר
26 בפועל לריצוי בין כותלי הכלא, זאת על אף שהנאשם צעיר ועברו אינו מכביד.
27
28 ב"כ המאשימה גורסת כי יש לתת לשיקול הרתעת היחיד והרבים משקל משמעותי במקרה דנן וכי המקרה דנן
29 מתאים מבחינת החומרה לנהיגה של המתה בקלות דעת.
30
31 באשר לפסילה, סבורה ב"כ המאשימה כי יש למקם את הנאשם ברף הבינוני-נמוך במתחם הפסילה בעבירות
32 של גרימת מוות ולשאלת ביהמ"ש חידדה והבהירה שהיא מתכוונת לפסילה בשליש השני של מתחם הענישה
33 בסמוך לגבול התחתון.
34
35 **לעניין נסיבות אישיות**
36 ב"כ המאשימה הדגישה כי עד היום הנאשם מתכחש לאחריותו לתוצאה הקטלנית. עוד ציינה כי נסיבותיו
37 האישיות של הנאשם אינן בעלות משקל כמו בעבירות פליליות אחרות בהתחשב באופייה המיוחד של עבירת
38 הרשלנות ושכיחות תאונות הדרכים.
39 נוכח אובדן החיים והסיכון הבלתי סביר שנטל הנאשם, סבורה ב"כ המאשימה כי אין לאמץ את העמדה העונשית
40 המוצעת על ידי ההגנה בשל נסיבותיו האישיות.
41

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

27 אפריל 2023

גמ"ר 6290-10-19 פרקליטות מחוז דרום שלוחת לכיש נ' חנוכה

1 בהתייחס לחוות הדעת הפסיכוסוציאלית וטיעוני ההגנה המשלימים ציינה ב"כ המאשימה כי בהליך אחר
2 שמאוזכר בחוות הדעת בעקבותיו קיבל הנאשם טיפול בשיחות פרטניות עם קצינת מבחן וקבוצה טיפולית
3 לעוברי חוק, הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון בגין עבירות של החזקה ושימוש בסמים שלא לצריכה עצמית
4 (להלן: ההליך האחר) ואין קשר בין ההליך דנן לבין ההליך האחר, כמו גם אין נזקקות טיפולית הקשורה
5 לעבירות מושא התיק דנן.

6
7 ב"כ המאשימה טענה כי אין הלימה בין הענישה המוצעת על ידי ההגנה לבין מדיניות הענישה והענישה הראויה
8 במקרה דנן בהתחשב בעיקרון קדושת החיים.

9
10 ביקשה ב"כ המאשימה להימנע מלאמץ את ההמלצה העונשית בחוות הדעת הפסיכוסוציאלית והסתייגה
11 במיוחד מניסיון ההגנה לקשור בין המפורט בחוות הדעת לבין המקרה דנן.

12
13 הפנתה ב"כ המאשימה לפסיקת ביהמ"ש העליון שם ניתן משקל משמעותי לעיקרון ההלימה ואינטרס ההרתעה
14 על פני נסיבות אישיות של הנאשמת (עפ"י 2139-02-09), הגם שהייתה מודעת לכך שאותו עניין נדון טרם כניסתו
15 לתוקף של תיקון 113 לחוק העונשין.

16 כן הדגישה את העובדה כי אף שהוגש תסקיר שירות מבחן, ביהמ"ש שם העדיף את עיקרון קדושת החיים על
17 פני אינטרס אחר הנעוץ בנהגת.

18
19 ב"כ המאשימה הפנתה לדומות פסיקה [עפ"י 2139-02-09, ע"פ 3190/21, ע"פ 8464/15, גמ"ר (בש) 7789-04-15,
20 ת"פ (ימ) 1944-08-15] וציינה כי הם שדגומאות אלו עוסקות בנסיבות בהן האישום היה הריגה, אך היא סבורה
21 כי יש קווים דומים מקבילים לנסיבות המקרה דנן, הן ביחס לנסיבות בהם נהג הנאשם כשהוא שיכור והן ביחס
22 לנסיבותיו האישיות והגם שבאחד המקרים נותר הנאשם בכסא גלגלים, ביהמ"ש בחר לבכר את עיקרון קדושת
23 החיים על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם.

טיעוני ההגנה לעונש

24
25 ב"כ הנאשם ביקש לא לזקוף לחובת הנאשם את ניהול ההוכחות.

26
27
28 ב"כ הנאשם ביקש לקחת בחשבון את חלוף הזמן ממועד התאונה עד היום בשים לב בין היתר, כי התמשכות
29 ההליך לא נבעה מטעם הנעוץ בהגנה אלא בעיקר בשל נגיף הקורונה אשר גרם בין היתר לסגרים ממושכים
30 ובידודים.

31 ב"כ הנאשם ביקש לשקול את חלוף הזמן להקלה בעונש.

רף רשלנות ומדיניות ענישה

32
33
34 ב"כ הנאשם סבור כי רשלנותו של הנאשם מצויה ברף נמוך הואיל ולא נגרמה מנהיגתו שלו אלא התבטאה
35 בהתרת נהיגה למנוחה.

36
37
38 ב"כ הנאשם סבור, כי אין להחמיר בענישת הנאשם.

39 נטען כי זהו מקרה יחודי, נדיר בנוף הפסיקה בישראל, וכראיה לכך צוין כי במשך 75 שנות משפט בישראל קיים
40 מספר בודד של מקרים בנסיבות דומות, שאין באותם מקרים להתוות מדיניות ענישה.

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

27 אפריל 2023

גמ"ר 19-10-6290 פרקליטות מחוז דרום שלוחת לכיש נ' חנוכה

1 ב"כ הנאשם גורס, כי הגם שעל בית המשפט לקבוע במקרה דנן את מדיניות הענישה, הרי בשל היות המקרה
2 ייחודי, יש להימנע מיצירת מדיניות ברף גבוה.
3 ב"כ הנאשם ביקש לבחון את מדיניות הענישה ומתחמי הענישה בזהירות ובאופן מידתי ולא להחמיר בענישה,
4 הגם שביטחון המשתמשים בדרך הוא ערך עליון.
5 ב"כ הנאשם סבור כי גם אם ייקבע שמתחם הענישה מתחיל ממאסר בפועל, הרי יש לדידו להציב את נקודת
6 ההלימה ברף התחתון של המתחם כך שיוטל מאסר קצר, בן מספר חודשים בודדים, שניתן לרצותו בעבודות
7 שירות.

8
9 ב"כ הנאשם טען לרשלנות תורמת מצד המנוחה אשר הסתכנה מרצון וגורס, כי בשלה יש לסטות ממדיניות
10 הענישה לקולא ולהטיל עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות.

רשלנות תורמת

11
12 ב"כ הנאשם טען כי רשלנותו של הנאשם נמצאת ברף נמוך.
13 בטיעונו לעונש העלה ב"כ הנאשם טענות בסתירה לקביעות עובדתיות ומשפטיות, שנקבעו בהכרעת הדין
14 (סעיפים 25-26).

15
16
17 ב"כ הנאשם סבור, כי יש להתחשב לקולא בעדותו של הנאשם גם אם בית המשפט לא קיבל את עדותו וקבע כי
18 בנסיבות המקרה הנאשם ידע או היה עליו לדעת, שהמנוחה אינה מורשית לנהיגה הרי יש לתת משקל
19 להתרשמותו של הנאשם ביחס לאופי נהיגתה של המנוחה לעניין רף רשלנות.

20
21 ב"כ הנאשם טען, כי הגם שביהמ"ש דחה את גרסת הנאשם שלא ידע שהמנוחה אינה מורשית לנהיגה, הוא גורס
22 כי מדובר בהתרשמות שופט בלבד וביקש לערוך אנלוגיה מדברי כב' השופט א. אינפלד בת"פ 13-06-57436.

23
24 הוסיף ב"כ הנאשם וטען כי העובדה שהנאשם לא הואשם בעבירה בניגוד לסעיף 36ב(ג) לפקודת התעבורה אלא
25 בסעיף 10(ב) לפקודת התעבורה, מלמדת כי יש לקבוע שרף הרשלנות שלו ברמה נמוכה

26
27 עוד טען ב"כ הנאשם, כי למנוחה רשלנות תורמת והגם שזו לא הביאה לניתוק קשר סיבתי ושחרור אחריות
28 הנאשם יש לה השלכה לקביעת רף הרשלנות וקולת העונש.

29
30 ב"כ הנאשם סבור כי בגזירת הדין יש לקחת בחשבון תרומת הרשלנות התורמת של כלל הגורמים המעורבים
31 באירוע באופן שיקל משמעותית בעונשו של הנאשם.

32 ב"כ הנאשם טען לרשלנות תורמת גבוהה מצד המנוחה בכך שהסתכנה מרצון כשנהגה, בעודה שיכורה ותחת
33 השפעת סם.

34 ב"כ הנאשם הפנה לבדיקה הפתולוגית שנערכה למנוחה לאחר המוות, שם נמצא אלכוהול בדמה ושרידי סם,
35 כמו גם לכך שעובר לתאונה המנוחה הייתה עייפה וסבלה מהטרדה בעינה שגרמה לה לדמוע.

36 ב"כ הנאשם הפנה לקביעות ביהמ"ש בהכרעת הדין לעניין רשלנותה התורמת של המנוחה לקרות התאונה.
37 ב"כ הנאשם סבור כי הואיל ועבירת נהיגה היא עבירה פרסונלית, אין לייחס לאחר **אחריות פלילית** לקרות
38 התאונה ותוצאתה קרי לנאשם, כשזו פועל יוצא מהנהיגה של המנוחה וצריכה להיות מבוססת על אשמה אישית.

39
40 ב"כ הנאשם טען כי במקרה דנן מתנגשים שני ערכי יסוד, האחד עיקרון קדושת החיים והשמירה עליהם והשני
41 האוטונומיה של אדם לבצע מעשים מרצונו ובכלל זה להסתכן מרצון.

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

27 אפריל 2023

גמ"ר 19-10-6290 פרקליטות מחוז דרום שלוחת לכיש נ' חנוכה

1 (בעניין זה הפנה ב"כ הנאשם לדני"פ 9647/10 ולדני"פ 404/13 בעניין פלוני, לדברי כב' השופט נ. הנדל: "גם במשפט
2 הפלילי, התבוננות מתוך נקי המבט של האוטונומיה האישית ועיקרון הבחירה החופשית, יכולה להביא למיצוי
3 חומרת הדין עם נאשם 1, אך להקל בבואנו לדון בעניינו של נאשם אחר".

4
5 ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה המלמדת, כי סוגיית האשם התורם הוטמעה בהליך הפלילי (ע"פ 7075/03 אתי אלון
6 ועופר מקסימוב נ' מדינת ישראל; ע"פ 1647/17 ש' י. עמית).

7
8 עוד טען כי אשם תורם / רשלנות תורמת הוכרו בפסיקה כנסיבה משמעותית להקלה בעונש (ע"פ (מרכז) 4828-
9 02-09, ש' ד"ר א. סטולר).

10
11 ב"כ הנאשם ביקש לעשות אנלוגיה מגזר הדין בעניין ת"פ (חי) 43269-02-15 (עמ' 119-115 לגזר הדין) הן לעניין
12 ההשפעה שיש להסתכנות מרצון על גזירת הדין והן לעניין מתחם הענישה והעונש ההולם שנקבע מתוך יותר
13 בהשוואה למקרים אחרים.

14 עוד הפנה לת"ד 30895/05 (חי) בעניין עידן גולדברג שם הוטל עונש של מאסר לריצוי בעבודות שירות בשל תרומת
15 רשלנות של המנוחה לקרות התאונה.

16
17 ב"כ הנאשם טען, כי הנאשם לא היה מעורב בהחלטה לנסוע לב"ש.

מחדלי חקירה

18
19
20 ב"כ הנאשם טען כי למחדל החקירה אליו התייחס ביהמ"ש בהכרעת הדין (עמ' 124 שו' 8-22), צריך להיות לו
21 השפעה על קולת העונש והפנה לדוגמאות מהפסיקה (ע"פ 5715/12 אברהם אמיר נ' מדינת ישראל; ע"פ 2955/13
22 באבו בעא נ' מדינת ישראל).

הנהיגה בשכרות

23
24
25 ב"כ הנאשם סבור כי הרשעת הנאשם בעבירה של נהיגה בשכרות יכול שתהיה לה השלכה על רכיב פסילת רישיון
26 הנהיגה אך אין בה כדי להשפיע על מתחם העונש והשיקולים לעניין תקופת המאסר, הואיל והתאונה לא נגרמה
27 מכוח הנהיגה של הנאשם, בשכרות.

נסיבות אישיות

28
29
30 ב"כ הנאשם הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, לעובדה כי אובחן כסובל מפוסט טראומה וכי מקבל היום
31 טיפול תרופתי ואף מטופל בקנאביס רפואי.

32 בטיעוני ההגנה המשלימים, ביקש ב"כ הנאשם להסתמך על חוות דעת פסיכו-סוציאלית שהוגשה כראיה לעונש
33 לאחר הטיעונים לעונש, כחריג (להלן: חוות דעת).

34 ב"כ הנאשם הפנה לנסיבות ילדותו של הנאשם, כמפורט בהרחבה בחוות הדעת ובטיעוני ההגנה המשלימים,
35 אשר השפיעו על התנהגותו של הנאשם אשר גדל ללא דמות הורית שתכווין את חייו.

36 נטען כי הנאשם מצא מפלט לקשייו בשימוש בסמים ואלכוהול.

37
38 ב"כ הנאשם ציין כי בעקבות שחרורו של הנאשם לתנאים מגבילים במסגרת הליך פלילי אחר הנוגע לעבירות
39 סמים, שולב הנאשם בהליך טיפולי במסגרת שירות מבחן בקריית גת, ולראשונה רואה אופק לשינוי באורחות
40 חייו.

41 עוד צוין כי היום הנאשם מכיר בבעיית הפוסט טראומה ממנה סבל ופנה לקבל טיפול מתאים בשירותי הבריאות
42 בקהילה.

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

27 אפריל 2023

גמ"ר 19-10-6290 פרקליטות מחוז דרום שלוחת לכיש נ' חנוכה

1 ב"כ הנאשם מבקש לאמץ את מסקנת ד"ר דיהי, שערכה את חוות הדעת לפיה מאסר יעמיק את גורמי הסיכון,
2 המצוקות והטראומות שחווה הנאשם ויפגע בהליך שיקום שהחל לעבור במסגרת ההליך האחר.
3 ב"כ הנאשם מבקש לאמץ את ההמלצה בחוות הדעת, להימנע מהטלת עונש מאסר.
4

5 ב"כ הנאשם הפנה לדוח הוועדה הציבורית לבחינת מדיניות הענישה והטיפול בעבריינים הידוע בשם "דו"ח ועדת
6 דורנר", המטיל ספק ביעילות הטלת מאסרים במקרים בהם ניתן להבטיח את שלום הציבור באמצעים נוקשים
7 פחות, במיוחד כאשר קיים הליך שיקומי מוצלח שניתן להנות מפירותיו. בנסיבות מומלץ להסתייע בגורמי
8 השיקום ולצמצם הטלת מאסרים, **מקרים שאינם הכרחיים**.

9 ב"כ הנאשם הפנה למגמה החדשה בענישה בעקבת הצהרת פרקליט המדינה בדבר אימוץ עתידי של המלצות דוח
10 ועדת דורנר.

11 עוד הפנה למצוקת הכליאה בבתי הסוהר ולהודעת עדכון של המדינה ב-12.8.20, בהמשך לבג"צ 1892/14(בג"צ
12 תנאי הכליאה בבתי הסוהר), בדבר ריכוז עבודת מטה מומלצה על מנת ליישם פעימה שנייה של פסק הדין.
13

14 **ב"כ הנאשם מסכם**, כי מדובר במקרה חריג בנוף המשפט הישראלי, שכמעט לא הגיע לפתחו של ביהמ"ש כך
15 שלא ניתן להסתמך על מתחמי הענישה הרגילים בעבירה של גרימת מוות ברשלנות. על כן הוא מזמין את
16 ביהמ"ש לקבוע כי **מתחם הענישה** מתחיל ממאסר מותנה או לכל היותר מאסר קצר בן מספר חודשים, שניתן
17 לרצותו בעבודות שירות עד לרף עליון של מאסר ממושך שיכול להגיע ל-15 חודשים ואף מעבר לכך, בנסיבות
18 חריגות.
19

20 ב"כ הנאשם הפנה לגילו הצעיר של הנאשם, לעובדה כי נחבל בגופו כתוצאה מהתאונה, סובל מבעיות קשב וריכוז
21 ולטענת הנאשם יש לו קושי להתבטא. עוד ציין ב"כ הנאשם, שעברו של הנאשם תקין במישור הפלילי, אין לו
22 הרשעות בתחום האלכוהול ולכן סבור, כי ביחס לרכיב המאסר נכון **למקם את נקודת ההלימה ברף הנמוך של**
23 **מתחם הענישה**.

24 באשר ל**רכיב הפסילה** מבקש ב"כ הנאשם לקבוע רף נמוך במיוחד ביחס לתקופת פסילה במקרים רגילים של
25 גרימת מוות ברשלנות. עם זאת, הוא מסכים שנוכח ההרשעה בעבירה של נהיגה בשכרות תקופת הפסילה צריכה
26 להתחיל מפסילת המינימום ביחס לעבירה של נהיגה בשכרות.
27

28 ב"כ הנאשם ביקש **להימנע מהטלת פיצוי כספי**, בשל כך שהתאונה אירעה כתוצאה מנהיגתה של המנוחה ולא
29 מנהיגתו של הנאשם.
30

31 הנאשם נמנע מלומר דברים, ואולם בא כוחו ציין בשמו כי הנאשם מצטער על כל האירוע שהיה (עמ' 181 שו'
32 19).
33

דין

המסגרת הנורמטיבית

34
35
36
37
38
39 בהכרעת הדין נקבע כי הנאשם נהג בשכרות.
40 הנאשם התיר נהיגה למנוחה, שלא היתה מורשית לנהיגה.
41 הנאשם נמצא אחראי לקרות התאונה ולתוצאותיה מכוח דיני הרשלנות, בעצם התרת הנהיגה.
42

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

27 אפריל 2023

גמ"ר 19-10-6290 פרקליטות מחוז דרום שלוחת לכיש נ' חנוכה

1 **סעיף 64 לפקודת התעבורה (נוסח חדש) התשכ"א-1961** קובע:

2 העובר עבירה לפי סעיף 304 לחוק העונשין, תשל"ז-1977, תוך שימוש ברכב, דינו – מאסר שלוש שנים ולא פחות
3 משישה חודשים; אולם רשאי בית המשפט, אם ראה שהנסיבות מצדיקות זאת, שלא לפסוק מאסר מינימום
4 כאמור מטעמים שיפרש בפסק הדין.

5
6 סעיף 304 לחוק העונשין אליו מפנה סעיף 64 הנ"ל קובע:

7 "הגורם ברשלנות למותו של אדם, דינו - מאסר שלוש שנים."

8
9 **סעיף 21 (א)(2) לחוק העונשין אשר תוקן** ביום 4.8.2016, (תיקון 126) **לחוק העונשין**,
10 (ס"ח תשע"ו מס' 2571, מיום 4.8.2016 עמ' 1140), בנוסחו היום מגדיר מהי רשלנות:

11
12 "21. (א) רשלנות – אי מודעות לטיב המעשה, לקיום הנסיבות או
13 לאפשרות הגרימה לתוצאות המעשה, הנמנים עם פרטי העבירה,
14 כשאדם מן היישוב יכול היה, בנסיבות הענין, להיות מודע לאותו פרט,
15 ובלבד –

16 (1) שלענין הפרטים הנותרים היתה לפחות רשלנות כאמור;
17 (2) שבעבירה שעם פרטיה נמנית תוצאה שנגרמה על ידי המעשה או סכנה
18 העלולה להיגרם בשלו – העושה נטל סיכון בלתי סביר להתרחשות התוצאה
19 או לגרימת הסכנה כאמור.
20 (ב) רשלנות יכול שתיקבע כיסוד נפשי מספיק רק לעבירה שאיננה
21 מסוג פשע" (ההדגשה שלי – ר.ש.).

22
23
24 בשל התרת הנהיגה למי שאינו מורשה לנהוג הורשע הנאשם בעבירת אחריות קפידה לפי
25 סעיף 10(ב) לפקודת התעבורה ובשל נהיגתו של הנאשם בשכרות בתחילת האירוע הורשע
26 בעבירה לפי סעיף 62(3) לפקודת התעבורה ביחד עם סעיף 64(ב) לפקודה.

הערך החברתי המוגן

27
28
29 הערך החברתי המוגן הינו עקרון קדושת החיים והגנה על שלום הציבור בדרכים.

30
31 יש אינטרס חברתי, חינוכי וכלכלי ברמה הלאומית – לחנך את ציבור הנהגים לכבד את חוקי התעבורה, במטרה
32 להעלות את רמת הבטיחות בדרכים ולצמצם היקף תאונות בארץ – הגובות מחיר גבוה של דמים.

33
34 באמצעות כלי הענישה נרתמו בתי משפט להעלות את רמת המודעות של הציבור לכללי המותר והאסור בנהיגה
35 בכביש, לרבות לסכנות האורבות מהפרתם כמו גם להעביר מסר הרתעתי הן לפרט והן לכלל [ע"פ 5167/05
36 **מג'דוב נגד מדינת ישראל** (10.10.05)].

37
38
39 לא אחת נקבע, כי כל עוד ההפקרות בדרכים נמשכת וכתוצאה מכך קופחו חי אדם – על בית המשפט לנקוט
40 כביט שמאי.

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

27 אפריל 2023

גמ"ר 19-10-6290 פרקליטות מחוז דרום שלוחת לכיש נ' חנוכה

ברע"פ 548/05 לוינ נ. מ"י, נקבע ע"י כב' השופטת פורקצ'יה כדלקמן :

"תאונות דרכים קטלניות המקפדות חיי אדם בכבישי הארץ, הן לצערנו, תופעה שכוחה האוכלת ארץ ויושביה".

וכן :

"... "לנקיטת יד עונשית קשה ומחמירה ישנה השפעה מרתיעה על הנהגים בכביש, ויש בה כדי לקדם את הטמעתה של מודעות ציבורית בדבר החובה לשמור כללי זהירות כדי להגן על חיי אדם ושלמות גופו".

תאונות דרכים הן בגדר מכת מדינה המאופיינת בתדירות גבוהה, תוצאות קטלניות וקושי רב למגרה. המשפט הוא שדה נוסף מבין שלל שדות בהם מתנהל מאבק עיקש כנגד התופעה. " [ע"פ 3545/18 אשורף קיקס נ. מדינת ישראל (24.02.19)].

שלושה שיקולים מנחים לסוגיית הענישה בתאונת דרכים קטלנית, שנגרמה עקב רשלנות :

"האחד, ראוי לגזור על נאשם עונש מאסר בפועל ופסילה מלנהוג לתקופה הולמת הן בשל עקרון קדושת החיים והן משיקולי הרתעה. השני, בדרך-כלל הנסיבות האישיות של הנאשם בעבירה זו אינן בעלות משקל כבעבירות אחרות המלוות בכוונה פלילית, הן בשל אופייה המיוחד של העבירה הנדונה והן בשל ביצועה השכיח גם על-ידי אנשים נורמטיביים. השלישי, אמת המידה הקובעת בעבירה זו היא דרגת הרשלנות" (ע"פ 6755/09 אלמוג נגד מדינת ישראל (16.11.2009); ראו גם: רע"פ 2996/13 נייאזוב נגד מדינת ישראל (13.8.2014); ע"פ 4300/09 בן רובי נגד מדינת ישראל (20.5.2009) [ע"פ: רע"פ 3714/15 מלר נגד מדינת ישראל (8.6.15)].

תיקון 113 לחוק העונשין קבע את עקרון ההלימה כעקרון המנחה בענישה, כפי שניתן ללמוד מלשון סעיף 4ב לחוק העונשין [ע"פ: בסימן א'1 לפרק ו' בחוק העונשין].

על העונש להלוט את חומרת העבירה ונסיבותיה ואת מידת אשמו של הנאשם.

בגזירת הדין, על בית המשפט לבחון את נסיבות ביצוע העבירות, דרגת הרשלנות, מדיניות הענישה ומידת הפגיעה בערך המוגן, לרבות נסיבות אחרות שאינן נעוצות בעבירה.

מדיניות הענישה

מלאכת גזירת הדין אינה קלה כלל ועיקר במיוחד, כשעסקינן בעבירות רשלנות ובאנשים נורמטיביים בדרך כלל. "מדידת מידת העונש קשה היא לשופט כקריעת ים סוף".

(ע"פ: ע"פ 1319/09 משה כהן נ. מ"י, בו הפנה כב' השופט גרוניס (כתוארו אז) לאמירתו של כב' השופט מ. אלון בע"פ 344/81 מ"י נ. סגל).

אין המדובר בטבלאות ענישה או חישוב אריתמטי פשוט.

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

27 אפריל 2023

גמ"ר 19-10-6290 פרקליטות מחוז דרום שלוחת לכיש נ' חנוכה

1 "הענישה היא מלאכת מחשבת ולא מלאכת מחשב. על בית משפט לשקול שיקולים ציבוריים רחבים,
2 חברתיים ואישיים. במסגרת שיקולים אלו יש לתת ביטוי לרעה החולה, המופיעה בדמות תאונות
3 הדרכים, הדבקה בחברה בה אנו חיים ומסרבת לעזוב" [ע"פ 3545/18 אשרף קיקס נ. מדינת ישראל
4 (24.02.19)].

מנעד הענישה בעבירות של גרם מות ברשלנות רחב –

5
6 בגבול התחתון של טווח הענישה ניתן למצוא מקרים בהם הוטלו 6 חודשי מאסר, שניתן להמירם בעבודות
7 שירות – כשמדובר ברף רשלנות נמוך במיוחד ו/או קיומה של רשלנות תורמת משמעותית ו/או נסיבות חריגות
8 [ע"פ: רע"פ 1142/16 פלוגי נגד מדינת ישראל (16.2.16) ורע"פ 4095/15 אסולי נגד מדינת ישראל (23.6.15)].
9 בגבול העליון של טווח הענישה נמצא עונש מאסר בן חמש וחצי שנים – בנסיבות בהן הרשלנות גבוהה ו/או
10 כאשר עסקינן בתוצאה עם ריבוי קורבנות [רע"פ 4892/14 עיסא שאקר נגד מדינת ישראל (15.7.14), רע"פ
11 698/14 מוחמד אלג'בור נגד מדינת ישראל (25.3.14), עפ"ת 6532-03-12 בהג'ת גאנס נגד מדינת ישראל
12 (17.6.12)].

13
14 באשר לרכיב פסילה – המחוקק קבע פסילת מינימום בת שלוש שנים, ואולם המדיניות היא להטיל פסילה
15 לתקופה ארוכה הנעה בין 5 ל-20 שנים [ע"פ: רע"פ 902/16 עמר נגד מדינת ישראל (14.2.16), רע"פ 5112/16 כהן
16 נגד מדינת ישראל (4.7.16), רע"פ 5775/15 ויצמן נגד מדינת ישראל (3.9.15), רע"פ 9909/17 דרויש נ' מדינת
17 ישראל (01.01.18)].

18
19 בשל ריבוי התאונות ברחבי הארץ, נפסק כי יש צורך להעביר לציבור מסר ברור ומרתיע באמצעות כלי הענישה.
20 ההחמרה במדיניות הענישה באה לידי ביטוי בהטלת עונשי מאסר מאחורי סורג וברית, ופסילת רישיון לתקופה
21 ממושכת על אף שברוב המקרים מדובר בנהגים נורמטיביים.
22

נסיבות ביצוע העבירות (סעיף 40ט' לחוק העונשין)

23
24 עסקינן באירוע מתגלגל כאשר תחילתו בנהיגה של הנאשם מאשדוד לכוון קרית מלאכי, לאחר שבילה שעות
25 בפאב עם חבר.
26

27 הנהיגה בשכרות (סעי' 62(3) לפקודת התעבורה ביחד עם סעי' 64(ב) לפקודה, ראו דיון
28 החל מעמ' 137 להכרעת הדין).

29 הנאשם נהג בשעת לילה מאוחרת, כשהוא שיכור. הנאשם סרב למסור דגימת דם לבדיקת אלכוהול בגופו. נוכח
30 הסרוב (עמ' 153 להכרעת הדין) ובהתחשב בעדויות נוספות לגבי מאפייני התנהגות המתאימים לשכרות (עמ' 156
31 -155 להכרעת הדין), הורשע הנאשם בעבירה של נהיגה בשכרות (טענות להעדר סמכות לדרוש הבדיקה ולהיעדר
32 חשד סביר המסמך דרישה לבדיקה, נדחו בהכרעת הדין עמ' 150).

33 התרת נהיגה ברכב למי שאינו מורשה לנהיגה – סעיף 10(ב) לפקודת התעבורה (עמ' 129 להכרעת הדין) .

34 בהמשך הנסיעה לכוון קרית מלאכי התחלף הנאשם עם המנוחה והתיר לה לנהוג ברכבו אף שלא הוכשרה
35 לנהיגה. לפיכך הורשע הנאשם בעבירה לפי סעיף 10(ב) לפקודת התעבורה.

36 על נסיבות ההתרה, חילופי הדברים והוויכוחים שהיו ברכב בשל נהיגתה של המנוחה, ידיעתו של הנאשם
37 שהמנוחה אינה מורשית לנהיגה, עצירת הרכב בשל התרוקנות מיכל הדלק, הסיוע שהתקבל מזר להבאת דלק,

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

27 אפריל 2023

גמ"ר 19-10-6290 פרקליטות מחוז דרום שלוחת לכיש נ' חנוכה

- 1 התנתעת הרכב בסיועו של הנאשם ע"י מסירת קודן להמשך נסיעה, התנהגותו של הנאשם ברכב במהלך האירוע
2 המתגלגל, עצירת הרכב בקרית מלאכי והמשך התרת הנהיגה לבאר שבע ולאחר מכן חזרה דרך כביש מהיר,
3 אדישותו לויכוחים, לצעקות ולסיכונים הכרוכים בנהיגתה של המנוחה האוחזת בכלי שהוגדר כנשק מסוכן, ללא
4 שהוכשרה לכך, על כל אלו פורט בהרחבה בהכרעת הדין (עמ' 130 לפרו' 137, עדותו של הנאשם במשטרה)
5 ת/23, שו' 23), עדותו בבית המשפט (עמ' 66, שו' 25-27, תוכן העימות (ת/24) ועדויות חיצוניות (עדות חגית
6 שגיאה (עמ' 3)).
- 7 טענת הנאשם, כי התיר למנוחה לנהוג רק עד קרית מלאכי ולא היה מעורב בהחלטה להמשיך בנסיעה לבאר שבע
8 לא זכתה לאמון. מכאן נדחתה גם בקשת ההגנה לפצל את הנסיעה לשני ארועים.
- 9 הגם שעבירה לפי סעיף 10 (ב) לפקודת התעבורה הינה עבירה של אחריות קפידה, והגם שהנאשם לא נהג בעת
10 קרות התאונה, מצא בית המשפט כי יסודות עבירת הרשלנות התקיימו ביחס לנאשם (עמ' 156-166).
11 בית המשפט קבע, כי בהתרת הנהיגה לאדם שאינו מורשה לנהיגה, הנאשם התרשל (עמ' 166 שו' 5 – 6 ועמ' 170
12 שו' 2 ו-5 להכרעת הדין), על כן הנאשם נמצא אחראי לתאונה ותוצאותיה.
- 13 הנאשם הינו הבעלים של הרכב.
- 14 **נאשם השליטה האפקטיבית ברכב, שמשמעותה היכולת לשלוט במנגנוני התפעול, הבקרה והשליטה (רע"פ**
15 **5166/14 יבגני קורופצקי נ. מדינת ישראל , שו' א. שוהם (5.5.15).**
- 16 הנאשם היה היחיד שהחזיק ברישיון נהיגה.
17 הנאשם נכח ברכב במהלך כל הנסיעה ברכב.
18
- 19 **חובת הזהירות המושגית** קבועה בסעיף 326 לחוק העונשין, המחייב אדם שבאחריותו או בשליטתו דבר שיש בו
20 כדי לסכן אדם (אם לא ינהג בזהירות וקפידה בשימוש או בטיפול בו), לנקוט מידה סבירה של זהירות וקפידה
21 למניעת סכנה, ואם לא קיים חובתו יראוהו כמי שגרם לתוצאות שבאו על חיי אדם או בריאותו.
- 22 **כלי רכב נחשב "דבר שיש בו כדי לסכן חיי אדם"** במובן סעיף 326 הנ"ל (עמ' 162 לפרו').
- 23 על **חובת הזהירות הקונקרטית**, שחב הנאשם לצורך התגבשות עבירת הרשלנות למדים מסעיפים 11, 10(א) ו-
24 10 (ב) לפקודת התעבורה (עמ' 163 לפרו').
- 25 הנאשם היה הממונה האחראי על הרכב (עמ' 168-169 לפרו').
- 26
- 27 בית המשפט דחה את גרסתו של הנאשם לפיה לא היה מודע לעובדה, שהמנוחה לא הייתה מורשית לנהיגה .
28 הנאשם חייב היה לבדוק קיומו של רישיון נהיגה טרם מסר את ההגה לידי המנוחה.
29
- 30 יתר על כן, הוכח ונקבע כי הנאשם התיר למנוחה לנהוג **ביודעין שאין לה רישיון נהיגה** (פרו' עמ' 136 שו' 19 ועמ'
31 164 שו' 11 – 13).
- 32 בעניינו של הנאשם מארג הראיות מצביע בעליל, כי הנאשם ידע כי המנוחה אינה מורשית לנהיגה וכי היה אדיש
33 לסיכון הכרוך בכך.
- 34 אין להשוות בין ענינו של הנאשם וקביעות המהימנות לגביו לנסיבות המקרה בת"פ 57436-06-13 (שם המתלונן
35 לא מסר גרסתו מיד למשטרה אלא לאחר מכן ולאחר בחינת העדות על פי הכללים נקבע, כי לא ניתן לשלול
36 שעדותו אמת).

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

27 אפריל 2023

גמ"ר 19-10-6290 פרקליטות מחוז דרום שלוחת לכיש נ' חנוכה

1
2 **לנאשם היו מספר הזדמנויות להפסיק** את נהיגתה של המנוחה ברכב, אך הוא נמנע לעשות כן.
3 אם בשלב בו התחלף הנאשם עם המנוחה בנהיגה, היה עייף ושיכור ובחר לנוח קמעא,
4 הייתה לו הזדמנות להפסיק את הנהיגה ברכב בהמשך, כאשר הרכב כבה בשל מחסור בדלק.
5 לאחר קבלת סיוע מזר לאספקת גלון דלק הייתה לנאשם ההזדמנות לא למסור את מספר הקודן, שנדרש להתנעת
6 הרכב לצורך המשך נסיעה. ברם, הנאשם מסר את מספר הקודן ובכך אפשר את המשך ביצוע העבירה של התרת
7 הנהיגה למי שאין לו רישיון נהיגה, ביודעין.

8
9 **המדובר בעבירה מתמשכת.**

10
11 גם כשהגיעו נוסעי הרכב לקריית מלאכי ועשו הפסקה לצורך אכילה, גם אז הייתה לנאשם הזדמנות להפסיק
12 את מעשה העבירה, אך הוא בחר להמשיכה והיה אדיש להמשך נהיגתה של המנוחה בכביש בין עירוני לבאר שבע
13 (לאסוף את מתן), ובהמשך בכביש מהיר עד לקרות התאונה.

14
15 כאמור, רכב הוא כלי מסוכן ושימוש ברכב דורש הכשרה.
16 **נהיגה ברכב בלילה מחייבת צבירת ניסיון ומיומנות**, במיוחד כשעסקינן בנהיגת לילה בכביש מהיר, שכשלעצמה
17 מהווה סיכון לכל נהג, קל וחומר לנהג לא מיומן, בן בנו של קל וחומר כשמדובר בנהג בלתי מורשה לנהיגה ו/או
18 נהג עייף.

19
20 טענות לעניין קשר סיבתי נבחנו, נדונו והוכרעו במסגרת הכרעת הדין (עמ' 165 שו 11, עמ' 166 שו 10 – 16
21 להכרעת הדין).
22 היסוד העובדתי של עבירת הרשלנות התקיים (עמ' 165 שו 1-3).

23 הוכח קיומו של קשר סיבתי.

24 התאונה לא הייתה מתרחשת אלמלא הנאשם התיר את הנהיגה למנוחה (עמ' 165 שו 5 – 11 לפרו').

25 **התרת הנהיגה למנוחה**, שאינה מורשית לנהיגה, היתה **"סיבה שבלעדיה אין"**.

26 **התקיים גם היסוד הנפשי**, שכן נוכח הוראת סעיף 21 לחוק העונשין ומבחן הציפיות – שהינו אובייקטיבי
27 הנאשם יכול היה וצריך היה לצפות, כי מסירת הגה בכלי מסוכן לאדם, שאינו מורשה לאחוז בו ואינו מיומן
28 לעשות בו שימוש, עשויה להביא לתאונה קטלנית (ראו: ע"פ 182/73 סחה נ. מי (ועמ' 165 לפרו' הכרעת הדין).

29 הרשלנות של הנאשם לא היתה רגעית.

30 לנאשם יש אחריות ישירה ולא עקיפה לגרימת מותה של המנוחה.

31 **בהתרת הנהיגה למנוחה, ובאדישות שהפגין כלפי התוצאה האפשרית, שניתן היה לצפות כאשר אדם שאינו**
32 **מורשה ואינו מיומן נוהג ברכבו, לקח הנאשם סיכון בלתי סביר, שהתעצם ככל שהעבירה נמשכה, סיכון**
33 **שהתממש בדמות תאונה, שתוצאותיה קשות וטראגיות לכל המעורבים.**

34
35 **הנאשם נמנע מלהפסיק את נהיגת המנוחה בכל אחת מההזדמנויות שתוארו לעיל ובהכרעת הדין.**

36
37 הנאשם היה אדיש לתוצאה האפשרית של סיכון חיי אדם בהתרת הנהיגה למי שאינה מורשית לנהוג.

38 כאמור, הנהיגה היתה בשעת לילה מאוחרת, לאחר בילוי ושתיית אלכוהול. גם המנוחה היתה עייפה והתברר

39 בדיעבד, מבדיקה שנערכה לאחר מותה, כי בגופה נמצאו חומרים משני תודעה (עמ' 108 שו 1 – 4 להכרעת הדין).

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

27 אפריל 2023

גמ"ר 19-10-6290 פרקליטות מחוז דרום שלוחת לכיש נ' חנוכה

1
2 טענת ההגנה, כי הנאשם היה עייף, רדום ותחת השפעת אלכוהול ובשל כך לא היה שותף להחלטה להמשיך
3 לנסוע מקרית מלאכי לבאר שבע, אשר נדחתה בהכרעת הדין (עמ' 134 לפרו'), אינה מפחיתה ממידת האשם
4 של הנאשם לצורך גזירת הדין.
5

6 **נהיגתו של הנאשם, כשהוא עייף ושיכור מעצימה את חומרת נסיבות הארוע ומהוה נסיבה לחומרא.**
7

8 **שיכרות משבשת את היכולת של אדם לקבל החלטות מושכלות, אך הנאשם אינו יכול להיבנות משיכרותו או**
9 **מהעייפות שהשפיעו עליו בעת ההתרה, כי הוא הכניס עצמו למצב זה אף שיכול היה להימנע הן מהנהיגה והן**
10 **מההתרה.**
11

12 מי ששותה לא צריך לנהוג, וודאי לא להעביר שליטה על כלי מסוכן לאחר, שאין לו הכשרה לכך.
13 היה על הנאשם לקחת בחשבון שמתעתד לבלות בפאב ולשתות אלכוהול, טרם הכניס את עצמו למצב של עייפות.
14 היה על הנאשם להימנע מלקיחת סיכון טרם נהג ברכב לאחר הביולוי בפאב וטרם התיר למנוחה לנהוג במקומו
15 בשל שכרותו.

16 הנסיבות הנ"ל מתווספות לחומרת נסיבות הארוע ולא מחלישות אותן.
17 חסד נעשה עם הנאשם שלא הועמד לדין בעבירת המתה בקלות דעת.
18

מידת האשם של הנאשם גבוהה.

19
20
21 גם אם לא קדם תכנון לביצוע מעשה העבירה הרי נוכח נסיבות קרות האירוע המהווה אירוע מתגלגל,
22 ההזדמנויות שהיו לנאשם להפסיק את מעשה העבירה הנוגע להתרת הנהיגה והוא בחר שלא לעשות כן, מעצימות
23 את הסיכון הבלתי סביר שלקח הנאשם להתרחשות התוצאה.
24 חלקו של הנאשם **במעשה עבירת הרשלנות** שלו, מלא (להבדיל מחלקו בגרימת התוצאה לה שותפה המנוחה).
25

רשלנותה של המנוחה (עמ' 112-107 לפרו')

26
27
28 בהכרעת הדין נקבע כי התאונה ארעה בשל כשל אנושי (עמ' 107 שו' 21 – עמ' 111, שו' 24).
29 הרכב סטה למסלול הנגדי, הגיע לתעלה, התהפך ונעצר בסופו של דבר על מעקה הבטיחות.
30 לא נמצא גורם אובייקטיבי בכביש, שיכול היה להוות גורם לאובדן השליטה ברכב ולסטייה.
31 טענת ההגנה לניתוק קשר סיבתי בשל כשל מכני או כשל בצמיג (עמ' 120-112 לפרו').
32

33 המנוחה נהגה אף שלא היתה מורשית לנהיגה, לא היתה מיומנת, היתה עייפה ותחת השפעת סם.
34

35 **רשלנותה של המנוחה עצמאית ואינה מאיינת את אחריות הנאשם, שנוצרה בשל רשלנותו העצמאית, הנעוצה**
36 **בהתרת הנהיגה.**

37 אלמלא מסר הנאשם את הנהיגה למנוחה, היא לא הייתה נוהגת והתאונה לא הייתה מתרחשת.
38 המדובר בסיבה שבלעדיה אין כפי שנקבע לעיל ובהכרעת הדין (עמ' 165 שו' 7 – 11).
39

40 **נהיגה בלתי מורשית**, מקפלת בחובה סכנה ממשית לפגיעה בעוברי אורח תמימים ובמשתמשי הדרך. אין להקל
41 ראש בעבירת הנהיגה ללא רישיון נהיגה, עסקינן בעבירה מהחמורות שבפקודה: **"לגופם של דברים, המבקש**
42 **נהג ברכב ללא רישיון וללא ביטוח, תוך שהוא מסכן עוברי אורח. ברי, כי נהיגה בלי רישיון משמעה**

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

27 אפריל 2023

גמ"ר 19-10-6290 פרקליטות מחוז דרום שלוחת לכיש נ' חנוכה

1 הסטטוטורי נהיגה ללא כישורי נהיגה, וממילא סיכון הזולת. ומעבר לכך נאמר לא אחת, כי משמעות נהיגה
2 כזאת, בהיעדר ביטוח, היא גם הטלת פיצוי הנפגעים על הציבור" (רע"פ 2666/12 אמיר עטאללה נ' מדינת
3 ישראל, פס"ז (23.4.12); ראו גם רע"פ 3104/11 נידאל פדילה נ' מדינת ישראל, פסקה ז' (4.5.2011)).

4
5 המסר הקבוע בהלכה הנ"ל של בית המשפט העליון רלוונטי גם למי שנוהג ללא הרשאה ע"י הגורם המסמיך וגם
6 למי שמתיר את הנהיגה לאחר, שאינו מורשה לנהיגה.

7
8 ואולם, לרשלנות המנוחה יש השפעה על תוצאת הארוע.

9 המנוחה לקחה סיכון, כאשר נהגה במקום הנאשם, כשהיא בלתי מורשית לנהוג ושיכורה.
10 למנוחה אשם תורם.

11 המנוחה תרמה לתוצאה הקשה והטראגית (עמ' 128, שו' 27-32), לכן לרשלנותה יש השפעה על קביעת המתחם.

12
13 [באשר להבדל בין אשם תורם הנבחן על פי מידת האשם מוסרי של המזיק (האשם העצמי של הניזוק נבחן על פי
14 התנהגותו כלפי עצמו) מול ניזוק ובהתאם בוחן אם יש מקום להפחית מהפיצויים שעל המזיק לשלם), לבין אשם
15 היוצר אחריות הנבחן על פי חובת המתרשל כלפי הזולת (כאשר הקשר הסיבתי נבחן בין מעשה המזיק לבין נזקו
16 של הניזוק) עיין פרק ד' לפקודת הניזוקין סעיפים 68 ו-64 לפקודה דיון בפסיקה בתחום הניזוקין, רע"א 2809/18
17 רונית קסברי נ' אברהם רוזן (26.11.18)].

18
19 טענת הנאשם, שהמנוחה התיישבה במושב הנהג והחלה בנהיגה, אין בה כדי להפחית מעוצמת החומרה במעשה
20 ההתרה, שכן הנאשם יכול היה להורות למנוחה לפנות את מושב הנהג ולא לאפשר את הנהיגה. הנאשם בחר
21 שלא למנוע את נהיגתה של המנוחה, נסע כברת דרך כשהוא יושב לצידה (לטענתו כדי לבדוק כיצד היא נוהגת)
22 ולאחר מכן עבר למושב האחורי לנוח.

23
24 בית המשפט דחה את טענת ההגנה לניתוק קשר סיבתי בשל התערבות גורם זר (עמ' 129-125, עמ' 166 – 168
25 לפרו').

26 בהכרעת הדין דחה בית המשפט גם את טענת ההגנה לפיה יש לזכות את הנאשם בשל מחדלי חקירה (עמ' 120 -
27 125 לפרו'). קביעות בית המשפט בהכרעת הדין מלמדות, כי מחדלי החקירה לא פגעו בהגנת הנאשם.

28 גם הטענה להגנה מן הצדק, שנדחתה בהכרעת הדין אינה מסייעת לנאשם בגזירת הדין (ההגנה ניסתה לגלגל את
29 האחריות לנהיגתה של המנוחה ותוצאת התאונה על נוסעת ברכב - חברתה של המנוחה עמ' 170 לפרו' שו' 9-8).

30
31 הנאשם אינו יכול לגלגל את האחריות למעשה הרשלנות שלו על נוסע כלשהו אחר שהיה ברכב, שאין לו זיקה
32 לרכב, אין לו השליטה ברכב ואין לו חובה כמו זו שחב הנאשם כלפי נוסעי הרכב בהיותו הבעלים של הרכב.
33 הנאשם הפר את חובת הזהירות שיש לו הן כלפי המנוחה והן כלפי כל נוסע אחר ברכב.

34
35 תוצאות התאונה מצביעות בעליל שהסיכון הטמון בהתרת הנהיגה למי שלא הוכשר לנהיגה התממש והוביל
36 לתוצאה קשה וטראגית לכל המעורבים ובמיוחד למנוחה ולבני משפחתה.

37
38 הנאשם צריך היה לצפות כי מסירת ההגה לידיים לא מורשות עלולה להביא לתאונה כפי שאכן כך ארע.
39 הנאשם צריך היה לצפות כי מסירת הרכב לידי המנוחה יוצרת סיכון בלתי סביר, סכון ברור לתוצאה,
40 שהתממשה.
41

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

27 אפריל 2023

גמ"ר 19-10-6290 פרקליטות מחוז דרום שלוחת לכיש נ' חנוכה

1 במעשה העבירה פגע הנאשם בעיקרון קדושת החיים.

2
3 מידת האשם של הנאשם כשלעצמה, חמורה ומצויה ברף גבוה.
4 ברם האשם התורם של המנוחה מפחית מחומרת העונש, שיש לייחס לנאשם.

5
6 מדיניות ענישה –

7
8 מספר פסקי הדין בהם נדונו נסיבות דומות של ייחוס רשלנות שנבעה מהתרת הנהיגה - שגרמה למות אדם, אינו
9 רב (באופן יחסי למקרים של רשלנות בנהיגה שגרמה למות). בית המשפט גם ער למועד מתן גזרי הדין ופרק
10 הזמן שחלף עד היום.

11 ניכר כי באי כח הצדדים הסכימו כי על בית המשפט לגבש את מדיניות הענישה.

12
13 בנסיבות הענין מובאות תחילה דוגמאות עם דמיון בנסיבות, ועל מנת לגבש מדיניות בהלימה לנסיבות ורמת
14 חומרתן, מידת הרשלנות, מידת הפגיעה בערך המוגן, יובאו גם דוגמאות ענישה בתיקים אחרים של גרם מות
15 ברשלנות, שהמכנה המשותף למקרה דן הינו מידת האשם שהינו גורם משמעותי בקביעת מתחם.

16
17 **דוגמאות למדיניות ענישה של גרימת מות** תולדת התרת נהיגה לאדם, שאין לו רישיון או שאינו מיומן.

18
19 גמ"ר 13-10-130 מדינת ישראל נ' אלקאדי (21.06.2022) שם הנאשם הורשע בעבירה של גרימת מוות ברשלנות
20 כתוצאה מהתרה לאחר, למנוח, לנהוג ברכב שלא היה מורשה לנהיגה. מועד התאונה 7.4.12. ביום 15.3.18 זוכה
21 הנאשם מחמת הספק מעבירות שיוחסו לו בכתב האישום בשל כך שבית המשפט התקשה לקבוע מי נהג בזמן
22 התאונה, נמנע לקבוע מי נהג. בית המשפט גם דחה בקשת המאשימה לעשות שימוש בסעיף 184 לחסד"פ ונמנע
23 מלבחון אפשרות להרשיע את הנאשם בעבירת רשלנות הנעוצה בהתרת הנהיגה על בסיס הראיות שהובאו בפניו.

24
25 בעקבות פסק דין של ערכאת הערעור ע"פ 18-04-47736 (27.3.19), חזר בית המשפט קמא לדון בראיות, בחן את
26 מכלול העדויות והרשיע את הנאשם אחראי לגרימת מות מכוח התרת נהיגה למנוח, שלא היה לו רישיון נהיגה.
27 מתחם העונש ההולם, שנקבע שם נע בין 3 חודשי מאסר ועד 12 חודשים, ולעניין הפסילה נע בין 6 חודשי
28 פסילה ועד 9 שנים. נגזר: 9 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות, 8 חודשי מאסר על תנאי וזאת
29 במידה והנאשם יבצע ויורשע בביצוע עבירה זהה לעבירה בה הורשע בתיק זה תוך 3 שנים, פסילה לתקופה
30 בת 3 שנים, פסילה לתקופה של 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים, קנס בסך 2,500 ₪. (עפ"ג 10216-
31 09-22 שהוגש לבית משפט מחוזי באר שבע נמחק ביום 4.12.2022).

32 [יצויין כי יש הבדל בין גזירת דין לאחר שאדם זוכה בהליך המקורי. ובנוסף, חל שיהוי רב בן שנים ממועד
33 התאונה עד מועד ההרשעה. גזר הדין בענינו של הנאשם ניתן בחלוף עשר שנים ממועד התאונה].

34 ת"ד (מרכז) 45039-08 מ.י. פרקליטות מחוז המרכז נ' בלחסן (27.10.2010) הנאשמת הורשעה על פי הודאתה
35 בכתב האישום המתוקן בעבירות של גרימת מוות ברשלנות והתרה לבלתי מורשה לנהוג. הנאשמת דודתו של
36 המנוח (בלתי מורשה לנהיגה) במעשיה ובמחדליה אפשרה למנוח, על אף היותו בלתי מורשה לנהוג בטרקטורון
37 וגרמה למות המנוח. תסקיר שירות המבחן המליץ על שלי"צ בהיקף של 300 שעות וצו מבחן למשך שנה. הממונה
38 על עבודות השירות- קבע כי הנאשמת אינה מתאימה לבצע עבודות שירות, בשל מצבה הנפשי הקשה והיותה
39 בהריון מתקדם. נגזר: צו שירות לתועלת הציבור בהיקף 300 שעות, צו מבחן למשך 12 חודשים, 12 חודשי
40 מאסר על תנאי למשך 3 שנים, שלא תעבור עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף מעל 12 חודשים, נהיגה

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

27 אפריל 2023

גמ"ר 19-10-6290 פרקליטות מחוז דרום שלוחת לכיש נ' חנוכה

- 1 בזמן פסילה או עבירה של גרימת מוות ברשלנות, או התרה לבלתי מורשה, פסילה לתקופה של 5 שנים, פסילה
2 על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך שלוש שנים, קנס בסך 7,500 ₪, הפקדת רישיון. (לא הוגש ערעור).
- 3 ת"ד (חי) 30895-05 מ.י. פרקליטות מחוז חיפה נ' עידן גולדברג (04.09.2007)-הנאשם הורשע בעבירות של
4 גרימת מוות ברשלנות והרשאה לאחר לנהוג בלי רישיון, בניגוד לסעי' 10(ב) לפקודה. במחדליו גרם לכך שהמנוחה
5 תנהג ברכב של אביו לאחר שהותיר אותה בתוך הרכב עם המפתחות ונכנס לביתו. נקבע שהנאשם ידע שלמנוחה
6 אין רישיון נהיגה וכי בעבר אפשר לה לנהוג ללא רישיון.
7 תסקיר שירות המבחן המליץ על הטלת מאסר בפועל שיבוצע בעבודות שירות .
8 בית משפט קבע כי "רשלנותה התורמת של המנוחה, לצד נסיבותיו האישיות, המלצת שירות המבחן ויתר
9 הנסיבות בתיק זה, יש בהם כדי להביא לכך שעל הנאשם תוטל תקופת מאסר של ששה חודשים לריצוי בעבודות
10 שירות, בנוסף למרכיבי ענישה נוספים". נגזר: 14 חודשי מאסר, מהם שישה חודשים לריצוי בעבודות שירות
11 והיתרה 8 חודשים - מאסר על תנאי, פסילה בפועל לתקופה בת 7 שנים, קנס בסך 8,000 ₪.
12
- 13 ת"פ 15-02-43269 מדינת ישראל נ' איאס מחאג'נה (15.01.2017)-
14 הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות של גרימת מוות ברשלנות; גרימת חבלה של ממש; נהיגה כשרישיון
15 הרכב אינו בתוקף; נהיגה ללא פוליסת ביטוח בתוקף; נהיגה ללא לוחית זיהוי; אי חבישת קסדה הסעת נוסע
16 בטרקטורון; הרשאה לאחר לנהוג; שיבוש הליכי משפט.
17 הנאשם התיר לנאשמת (בלתי מורשית לנהיגה) לנהוג זאת מבלי שבדק אם היא מורשית לנהיגה. המנוחה
18 הייתה רכובה מאחור. הטרקטורון לא היה ממוגן, הנאשמת והנוסעת היו ללא קסדות, בשטח בוצעו עבודות
19 תשתיתבגינן ברזלים ובטונדוצת היות פזורים והנאשמת לא היתה מיומנת בנהיגה.
20 במהלך הנסיעה נאשמת 2 איבדה שליטה על הטרקטורון, סתה מכיוון נסיעתה ימינה, התהפכה והנוסעת
21 נחבלה ונפטרה.
22 נאשמת 2 נחבלה ונגרמו לה שברים בצלעות החזה, קרעים בכבד והיא אושפזה. לאחר התאונה, הנאשם העלים
23 את הטרקטורון ממקום התאונה, בסיוע אחרים שזהותם אינה ידועה לב"כ המאשימה, וזאת בכוונה למנוע
24 ולהכשיל הליך שיפוטי. תסקיר שירות המבחן המליץ על הטלת מאסר שירוצה בעבודות שירות, בנוסף לעונשים
25 נלווים.
26 נקבעה רשלנות גבוהה אך העונש ההולם נקבע בתחתית המתחם חרף רשלנותו של הנאשם והתוצאה הקטלנית.
27 בית המשפט מצא כי יש לקבוע את הפסילה בחלק הבינוני-נמוך של מנעד רכיבי הפסילה במתחם העונש ההולם
28 ולהעמידה על כמחצית מתקופת הפסילה שהוטלה על הנאשמת, שנהגה.
29 מתחם העונש ההולם שנקבע נע בין עונש מאסר בפועל של 4 חודשים ועד לעונש מאסר בפועל של 10 חודשים
30 לצד פסילה בפועל שנעה בין 5 שנים ועד 10 שנים, קנס ופיצוי למשפחת הקורבן.
31 נגזר: 4 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות, 4 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור את
32 העבירות בהן הורשע, פסילה בפועל לתקופה של 5 שנים, קנס בסך 5,000 ₪ ופיצוי בסך 10,000 ₪ למשפחת
33 המנוחה.
34 [בענין מחאג'נה הסכימה המאשימה לסטייה ממדיניות הענישה הנוהגת ביחס לרכיב המאסר והגבילה את
35 עתירתה למאסר שנתי לרצותו בעבודות שירות, בשונה מהענין הנדון בפני].
36
- 37 בע"פ 4385/98 מדינת ישראל נ. נעם לוי, הנאשם הסיע את המנוחה על הטרקטורון שבבעלותו כשהיא יושבת
38 לפניו ובשלב מסוים הניח לה לנהוג בעצמה, כשהוא יושב מאחוריה. למנוחה לא היה כלל רישיון נהיגה והמשיב
39 ידע זאת. כתוצאה מנהיגת המנוחה בעליה על גבעת חול תלולה, נעצר הרכב והתהפך לאחור וכתוצאה מכך
40 נפטרה הנהגת. נגזר על ידי בית משפט קמא: 6 חודשי מאסר מותנים ופסילה בפועל לשנתיים. בערעור על גזר
41 דין נגזר על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל ופסילה בת 8 שנים.

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

27 אפריל 2023

גמ"ר 19-10-6290 פרקליטות מחוז דרום שלוחת לכיש נ' חנוכה

1 בית המשפט המחוזי קבע, כי העונשים שהוטלו על הנאשם אינם משקפים את אחריות הנאשם למות המנוחה
2 רק בעקיפין, כפי שקבע בית המשפט קמא.

3 בית המשפט המחוזי קבע כי :

4 "האחריות למות המנוח היא ישירה ולא עקיפה... הצורך להחמיר בענישה אינו
5 בשל תגובתו הרגשית של הנאשם, (הנאשם הושפע קשות ממותה של המנוחה
6 ואף פיתח מעין נתק בין תחושת הצער שלו ובין מלחמתו להוכיח את חפותו
7 בהליך המשפטי). אלא בשל המעשה, היקף הרשלנות, והמסר שיוצא מאם
8 ביהמ"ש, כפי שהוא מוצא ביטוי בענישה".

9 פסק הדין של בית המשפט המחוזי אושר בבית המשפט העליון (רע"פ 6437/99) שקבע כי הערכאות הקודמות
10 צדקו לא רק בכך שהמבקש התרשל :

11 "... אלא גם שבין התרשלותו לקרות התאונה הוכח קשר סיבתי, הן עובדתי והן משפטי".

12 עפ"י 12-12-25545 עופר גור נ. מדינת ישראל, הורשע הנאשם בהתרת נהיגה בטרקטורון למנוחה מבלי שחבשו
13 קסדות, ומבלי שלטרקטורון רישיון בתוקף וביטוח חובה. וכן בעבירה של שיבוש מהלכי משפט. במקרה דנן,
14 המנוחה שנהגה ברכב היתה מורשית לנהיגה, אך חסרת ניסיון בנהיגה על טרקטורון. ברכב נתגלו מספר
15 ליקויים במערכות השונות. הנאשם הורשע בעבירה של גרימת מוות ברשלנות הגם שלמנוחה היה רישיון.
16 נקבע כי נוכח קיומו של רישיון נהיגה מתאים בידי הנהגת ובהעדר הגבלה אחרת על נהיגה, מותר היה לנאשם
17 להעביר הטרקטורון לרשותה של הנהגת. עם זאת העדר ניסיונה של הנהגת, הוא בבחינת נתון נוסף יחד עם
18 נתונים נוספים אשר היה בהם כדי להעמיד את הנאשם לראות את הנולד, כפי שהיה מצופה מאדם סביר אחר
19 במקומו. על הנאשם אשר אפשר את הנסיעה והוביל אותה, מוטלות חובות זהירות ישירות הקשורות בנהיגה,
20 גם אם הנהיגה לא בוצעה על ידו. יודגש כי הנאשם באותו עניין הורשע גם בעבירה של שיבוש מהלכי משפט.
21 נגזר: 10 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה לצד רכיבי נוספים. ענישה זו אושרה ע"י ערכאת הערעור, שקבעה:

22 "בית המשפט קמא עמד היטב על שיקולי ענישה, ועל החשיבות העליונה של
23 ההקפדה על ערך קדושת החיים. ניתנה הדעת למידת הרשלנות שנגלתה וניסיון
24 לסכל חקירה, מתוך מטרה למנוע גילוי נסיבות התאונה ברכב שאינו מורשה
25 ואינו מבוטח... הרי שהעלמת נסיבות התאונה ובכללן דרך הפגיעה במנוחה, ואת
26 קליטתה בבית החולים... מנעה לכאורה על פני הדברים, מידע שהיה עשוי
27 להיות רב ערך לצרכי הטיפול הראשוני, ואין להקל ראש במשמעות הדברים."

28 ת.פ. 12-09-17682 מדינת ישראל נ. קרינאוי, הנאשם אשר הותיר את צרור מפתחות הרכב שבבעלותו על כיסא
29 הרכב, שעה שהרכב חונה ליד ביתו. אדם שזהותו אינה ידועה נכנס לרכב, נטל את המפתחות נהג במהירות גבוהה
30 ובנסיעתו פגע במספר אנשים ובין היתר באחותו של הנאשם, אשר כתוצאה מפציעה נפטרה זמן קצר לאחר מכן.

31 בית המשפט קבע שאף שאין מדובר בסממנים תחבורתיים גרידא, עדיין אין להקל ראש ברשלנותו של הנאשם,
32 שכן יש להעביר מסר חד וברור כי הקפדה על נטילת המפתח ונעילת הרכב נועדה, גם כדי למנוע סיכונים
33 שעלולים להיווצר כתוצאה משימוש בלתי מושכל ברכב. עם זאת נקבע כי מדובר בנסיבות חריגות המצדיקות
34 חריגה מהעונש שנקבע בסעיף 64 לפקודת התעבורה.

35 מתחם הענישה שנקבע נע בין שלושה חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, לבין שנת מאסר בפועל. נגזר: 3
36 חודשי מאסר לריצוי בפועל, צו מבחן למשך שנה ופסילת רישיון נהיגה בפועל למשך 6 חודשים.

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

27 אפריל 2023

גמ"ר 19-10-6290 פרקליטות מחוז דרום שלוחת לכיש נ' חנוכה

1 בע"פ 8168/05 תמיר פלינק נ. מ"י הנאשם הורשע בעבירה של גרימת מוות ברשלנות על בסיס התשתית
2 העובדתית לפיה הנאשם לא נהג ברכב, אך התיר לנוסע לנהוג. בתאונה זו נהרגו שלושה בני אדם ונפצעו שישה.
3 נגזר: 6 חודשי מאסר בפועל ורישיונו נשלל למשך 9 שנים.

4
5 **דוגמאות של מדיניות ענישה בתיקי גרם מות שם נקבעה רשלנות גבוהה.**

6
7 עפ"ת (מחוזי ב"ש) 26037-12-21 יואל פלקוביץ נ' פרקליטות מחוז דרום (פלילי) (נבו 06.01.2022) המערער
8 הורשע לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירות של גרימת מוות ברשלנות ונהיגת רכב ללא רישיון נהיגה תקף לסוג
9 הרכב בו נהג. המערער נהג בכלי רכב מסוג טרקטור כאשר מעולם לא עבר את מבחני הרישוי לנהיגת כלי רכב
10 זה.

11 כתוצאה מהתאונה לה אחראי הנאשם, איבד את חייו אדם צעיר כבן 20 במותו.

12
13 **בית משפט קבע כי הרשלנות מצויה ברף גבוה.**

14 **מתחם העונש** ההולם שנקבע ביחס לרכיב המאסר נע בין 15 חודשים ועד 30 חודשי מאסר בפועל. ביחס לרכיב
15 הפסילה בפועל, נקבע מתחם תקופת הפסילה בפועל לתקופה שתנוע בין 10 שנות פסילה ועד 20 שנות פסילה.
16 **נסיבות אישיות**, בעבר לוחם ביחידה מובחרת בצה"ל (יחידת "עוקץ") ולזכותו שירות קרבי מלא. נעדר עבר
17 פלילי, הנאשם בעל רישיון נהיגה מדרגה B (רכב פרטי) משנת 1997 ולחובתו 9 הרשעות תעבורה קודמות שכולן
18 למעט אחת עבירות קנס. הנאשם מעולם לא גרם לתאונה ולמעט עבירת מהירות אחת בגינה נשפט לפני 17 שנים,
19 מעולם לא זומן הוא להליך תעבורתי בבית המשפט.

20 **תסקיר שירות המבחן** המליץ להימנע מהטלת עונש מאסר בפועל (זאת משיקולי שיקום) וכן לאפשר לו לרצות
21 מאסר בדרך של עבודות שירות.

22 נגזר: 18 חודשי מאסר לריצוי בפועל, 12 חודשי מאסר וזאת על תנאי, פסילה בפועל למשך 12 שנים (במשך 6
23 השנים הראשונות תחול הפסילה על כל סוגי רישיונות הנהיגה ובתום 6 שנים תסווג הפסילה כך שלא תחול
24 על רישיון מדרגה B בלבד), התחייבות כספית בסך של 30,000 ₪.

25 **פיצוי למשפחת המנוח בסך של 30,000 ₪** אשר יחולק בחלקים שווים בין אביו ואמו של המנוח (15,000 ₪ לכל
26 אחד מהם), צו עיכוב יציאה מהארץ.

27 ערעור לבית משפט המחוזי התקבל באופן חלקי, עונש המאסר הופחת והועמד על 16 חודשים. בערעור התייחס
28 בית המשפט גם למנין ההפקדה.

29
30 רע"פ 4880/17 אלקס אולג קוסה נ' מדינת ישראל (נבו 21.06.2017) המבקש הורשע על פי הודאתו בעבירה של
31 גרימת מוות ברשלנות. המבקש נהג ברכבו ולא הבחין, ברוכב אופנוע, המנוח שהתקרב לכיוון הצומת, בנסיעה
32 מהירה, אף שיכול היה להבחין בו. לאחר שהבחין באופנוע באיחור, עצר את רכבו באופן שחסם את שני הנתיבים
33 האמצעיים, ועקב כך, התנגש המנוח עם חזית האופנוע בדופן ימין של רכבו של המבקש. כתוצאה מהתאונה,
34 המנוח נפגע באורח קשה, ופונה לבית החולים, שם נקבע מותו. **רשלנות בדרגה גבוהה. מתחם העונש ההולם**
35 **שנקבע נע בין 6 חודשי מאסר ל-24 חודשי מאסר, לצד פסילה ממושכת, בין 5 שנים ל-20 שנה.**

36 **נסיבות אישיות**- אדם נורמטיבי, מצבו הכלכלי קשה; היעדר עבר פלילי ותעבורתי. נגזר: 12 חודשי מאסר,
37 לריצוי בפועל; 12 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים, לבל יעבור על הוראות **סעיף 304 לחוק העונשין, סעיף**
38 **67 לפקודת התעבורה, או סעיף 10(א) לפקודה**; קנס בסך 5,000; פסילה בפועל לתקופה של 6 שנים; 12 חודשי
39 פסילה על תנאי, למשך 3 שנים; פיצוי למשפחתו של המנוח, בשיעור של 20,000 ₪. (הערעור שהוגש לבית
40 משפט מחוזי נדחה ובר"ע נדחתה).
41

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

27 אפריל 2023

גמ"ר 19-10-6290 פרקליטות מחוז דרום שלוחת לכיש נ' חנוכה

- 1 [רע"פ 5047/18 עמר בלאל נ' מדינת ישראל \(נבו 03.07.2018\)](#) - המבקש הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירה
2 של גרם מוות ברשלנות. המבקש נהג טרקטור, עסק בחפירה ובפינוי עפר מאתר העבודה אל משאית
3 שעמדה בסמוך. באותה העת, חצה המנוח שביל הולכי רגל שעבר בתוך אתר העבודה. המבקש, שנסע
4 בשביל הנ"ל, פגע בפלג גופו העליון של המנוח באמצעות כף הטרקטור וכתוצאה מן הפגיעה נגרם מותו.
5 מתחם הענישה שנקבע בעניינו של המבקש נע בין שישה חודשי מאסר, שיכול וירוצו בעבודות
6 שירות, לבין 20 חודשי מאסר בפועל.
7 נסיבות אישיות-היעדר עבר פלילי, התנער מאחריותו למות המנוח, אף שהביע צער על גורלו הטרגי.
8 נגזר: שישה חודשי מאסר, שירוצו בדרך של עבודות שירות, שישה חודשי מאסר על תנאי למשך
9 שלוש שנים שלא יעבור עבירה לפי [סעיף 304](#) או [סעיף 338 לחוק העונשין](#); פסילה מלנהוג או לקבל
10 רישיון נהיגה למשך חמש שנים; שישה חודשי פסילה על תנאי למשך שלוש שנים מלנהוג או לקבל
11 רישיון נהיגה; פיצוי לאלמנת המנוח בסך 30,000 ש"ח.
12 הערעור שהוגש לבית משפט מחוזי התקבל לחומרא. נגזר: שמונה חודשי מאסר בפועל, והוארכה
13 תקופת הפסילה מלנהוג או לקבל רישיון נהיגה בשלוש שנים נוספות, למשך שמונה שנים בסך הכל.
14 (בר"ע נדחתה).
15
16 [רע"פ 2205/20 סולנג גנון נ' מדינת ישראל \(נבו 25.03.2020\)](#) המבקשת הורשעה לאחר שמיעת ראיות, בעבירות
17 של גרימת מוות ברשלנות נהיגה בקלות ראש וברשלנות שגרמה לתאונת דרכים בה נחבל אדם חבלה של ממש.
18 במסגרת תאונת הדרכים נהרג קטיין ונגרמו חבלות ל-5 הולכי רגל נוספים (מרביתם קטינים) שחצו
19 במעבר חציה.
20 תסקיר שירות המבחן המליץ על ענישה בדרך של עבודות שירות, הטלת צו מבחן למשך שנה, ושילובה
21 בטיפול ייעודי למי שהורשעו בגרימת מוות ברשלנות בתאונה.
22 נסיבות אישיות-בת 63, כתוצאה מביצוע העבירה והרשעתה סובלת מחרדה, מתח ודכדוך.
23 דרגת הרשלנות מצויה ברף הגבוה.
24 מתחם העונש שנקבע נע בין 10 ל-20 חודשי מאסר בפועל, ובין 8 ל-15 שנות פסילת רישיון;
25 נגזר: 13 חודשי מאסר בפועל; 10 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים לבל תעבור עבירה של נהיגה בזמן פסילה
26 או של "גרם מוות ברשלנות"; פסילה למשך 10 שנים; פסילה על תנאי ל-12 חודשים למשך 3 שנים לבל תעבור
27 עבירה מהסוג שבו הורשעה, או אחת מן העבירות המנויות בתוספת הראשונה או השנייה לפקודה; ופיצוי
28 לעיזבון המנוח בסך 10,000 ש"ח. (ערעור לבית משפט מחוזי נדחה ובר"ע נדחתה).
29
30 [ע"פ \(מחוזי חי'\) 2139-02-09 מדינת ישראל נ' אלון פרח \(נבו 14.05.2009\)](#) -
31 המשיבה הורשעה בעבירות גרם מוות ברשלנות - עבירה לפי סעיף 304 לחוק העונשין תשל"ז-1977, וסעיפים
32 40 ו-64 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א-1961; נהיגה ללא רישיון נהיגה - עבירה לפי סעיף 10(א) לפקודת
33 התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א-1961; נהיגה במהירות בלתי סבירה - עבירה לפי תקנה 51 לתקנות התעבורה
34 תשכ"א-1961, וסעיפים 68 ו-38(2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א-1961; נהיגה בשכרות - עבירה לפי
35 תקנות 169ב(א) ו-26(2) לתקנות התעבורה תשכ"א-1961, וסעיפים 62(3), 39א ו-68 לפקודת התעבורה [נוסח
36 חדש] תשכ"א-1961; חובת פוליסה - עבירה לפי סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש] תש"ל-1970;
37 שיבוש מהלכי משפט - עבירה לפי סעיף 244 לחוק העונשין תשל"ז-1977.
38 המשיבה נהגה ברכב פרטי כשלצדה ישב באותה העת "המנוח" וזאת על אף שלא ידעה לנהוג ועל אף שלא היה
39 ברשותה רישיון נהיגה תקף, ורישיון כזה מעולם לא ניתן לה. בנוסף עובר לנהיגתה שתתה המשיבה משקאות
40 אלכוהוליים, והיא נהגה ברכב כשהיא שיכורה. בהמשך נגרמה תאונה וכתוצאה מהתאונה נגרם מותו של
41 המנוח. לאחר התאונה, ובטרם הגעת המשטרה, עזבה המשיבה את מקום התאונה והגיעה לבית החולים,

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

27 אפריל 2023

גמ"ר 19-10-6290 פרקליטות מחוז דרום שלוחת לכיש נ' חנוכה

1 ומשהבחינה שלבית החולים הגיעו שוטרים מלוויים בבני משפחת המנוח, היא נמלטה מהמקום לביתה, וזאת
2 בכוונה למנוע את החקירה או להכשילה.

3 **נסיבות אישיות**, ילידת 1988, נסיבות אישיות מורכבות, תלויה ועומדת כנגדה תביעה חברת הביטוח "קרנית"
4 במיליוני שקלים.

5
6 **בית משפט קמא קבע רמת רשלנות גבוהה ביותר.**

7 **נגזר: (1) חמישה עשר חודשי מאסר בפועל; (2) שנים עשר חודשי מאסר על תנאי; (3) פסילה בפועל במשך**
8 **שתיים עשרה שנים.**

9 בית משפט המחוזי קבע כי "רף הענישה שאותו הציב בית המשפט קמא חותר תחת מדיניות הענישה שאותה
10 קבע בית המשפט העליון לעבירות מסוג זה, כמו גם תחת שיקול ההרתעה העומד ביסוד הענישה הפלילית".
11 ערעור המדינה התקבל לחומרא ונגזרו: 24 חודשי מאסר בפועל, ועונשי המאסר על תנאי והפסילה, כפי
12 שנקבעו בפסק הדין של בית המשפט קמא, יעמדו בעינם. (ערעור המשיבה נדחה).
13

14 ע"פ 3190/21 יעקב סיגניזמונדי נ' מדינת ישראל (נבו) 03.03.2022

15 המערער הורשע בעבירת המתה בקלות דעת לפי סעיף 301ג לחוק העונשין, התשל"ז-1977; נהיגה
16 בשכרות לפי סעיפים 362(3), 64ב(א)(3) ו-39א לפקודת התעבורה [נוסח חדש]; אי ציות לרמזור אדום
17 לפי סעיף 38(3) לפקודה ותקנה 64(ה) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961; נהיגה שלא במהירות סבירה
18 לפי תקנה 51 לתקנות; וגרימת חבלה של ממש לפי סעיף 38(3) לפקודה.

19 **נסיבות האירוע**- המערער האיץ את מהירות הרכב למהירות כפולה מהמותר, והחל "לזגזג" בנסיעתו
20 בעוד יתר נוסעי הרכב צעקו. אז, איבד שליטה על הרכב, סטה מנתיב הנסיעה, עלה על אי תנועה בנוי,
21 פגע עם חזית רכבו בעמוד תאורה ועקר אותו ממקומו. הרכב הסתובב שמאלה, חזר לעבר הכביש והחל
22 לעלות באש (להלן: התאונה). כתוצאה מהתאונה, המנוחה נפצעה אנושות ונגרמו לה, בין היתר, חבלות
23 ראש, שברים בגולגולת, כוויית בגפיים התחתונות, שברים באגן ובצלעות, ריסוק הטחול ופגיעה בכליה.
24 מותה נקבע למחרת.
25

26 נ' נחבל קשות, פונה לבית החולים, שם אובחנו לו שברים מרובים בראש, בצלעות, בגפיים ובאגן והוא
27 נזקק למספר ניתוחים ולהליך שיקומי מתמשך; ע' נחבל קשות ונגרמו לו חבלות ראש, שברים בחוליות
28 וקרע במעיים, בעקבותיהם נזקק למספר ניתוחים, ואושפז בבית החולים כשבוע; ס' נחבל בראשו
29 ונגרמו לו דימומים וחתכים;

30 **המערער סבל משברים מרובים בראשו**, בצלעות ובגפיים, וכן מכוויות מופשטות בראש, בפניו ובשאר
31 חלקי גופו.

32 **נסיבות אישיות**, המערער נפצע באופן קשה בתאונה, ובעקבותיה סובל מנכות צמיתה בשיעור של 100%, וכן
33 מהפרעה קוגניטיבית ופוסט-טראומה. נעדר עבר פלילי, ולחובתו הרשעה בנהיגה בשכרות משנת 2013.
34 **התרשמות שירות המבחן הינה חיובית.**

35 **מתחם העונש ההולם שנקבע על ידי בית משפט מחוזי נע בין 4 ל-10 שנות מאסר בפועל, לצד ענישה**
36 **נלווית.**

37 **נקבע כי יש לגזור את עונשו קרוב לרף התחתון שנקבע, לצד ענישה נלווית.**

38 **נגזר: 5 שנות מאסר בפועל; 18 חודשי מאסר על תנאי; 20 שנות פסילה; וכן 30,000 ש"ח פיצוי**
39 **למשפחת המנוחה.** (הערעור לבית משפט עליון נדחה).

40 (נסיבות האירוע שונות וחמורות מענייננו, ההרשעה היתה בעבירת המתה בקלות דעת, רף הרשלנות
41 גבוה, נסיבות אישיות מורכבות, שכן המערער נפצע קשה בתאונה, אך אפשר ללמוד מקביעות שונות
42 של בית המשפט).

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

27 אפריל 2023

גמ"ר 6290-10-19 פרקליטות מחוז דרום שלוחת לכיש נ' חנוכה

דוגמאות למדיניות ביחס לרשלנות בינונית - גבוהה

רע"פ 9909/17 מאיר דרויש נ' מדינת ישראל (נבו 01.01.2018) המבקש הורשע לאחר ניהול משפט הוכחות, בעבירה של גרם מוות ברשלנות. המבקש נהג באוטובוס ברשלנות וגרם למותה של המנוחה לאחר שפגע בה עת חצתה את מעבר החצייה. המנוחה הובהלה לבית החולים כאשר היא סובלת משברים בגולגולת, מדימום מוחי, ומשברים בצלעותיה וביתר חלקי גופה וכעבור יומיים נפטרה.

נקבע רשלנות ברמה שבין בינונית לגבוהה. מתחם העונש שנקבע נע בין 10 לבין 24 חודשי מאסר לריצוי בפועל, לצד פסילה בפועל לתקופה שבין 6 שנים ועד 15 שנים, מאסר מותנה, קנס כספי ופיצוי למשפחת המנוחה.

נסיבות אישיות-אדם נורמטיבי. נוהג משנת 1976, לחובתו 16 הרשעות בתחום התעבורה אשר התיישנו, ומתוכן 5 הרשעות בגין מעורבות בתאונות דרכים בנסיבות שונות.

נגזר: 14 חודשי מאסר לריצוי בפועל; 10 שנות פסילה בפועל, בניכוי ימי פסילה מנהלית ושיפוטית אותם ריצה; 18 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור את אחת העבירות בהן הורשע וכן עבירה של נהיגה בזמן פסילה, למשך 3 שנים; קנס כספי בסך 5,000; פיצוי כספי למשפחת המנוחה בסך 15,000 ₪.

הערעור שהוגש לבית משפט מחוזי התקבל לקולא: 9 חודשים מאסר בפועל. יתר חלקי גזר הדין נותרו על כנם. (בר"ע נדחתה).

רע"פ 3575/19 דן אהרון תבור נ' מדינת ישראל (נבו 30.06.2019) המבקש הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של גרימת מוות בנהיגה רשלנית.

המבקש נהג ברכב פרטי מכיוון דרום לכיוון צפון, ובהגיעו לצומת החל לפנות שמאלה. אותה שעה נהג המנוח באופנוע מול כיוון נסיעת המבקש, והתקרב אל הצומת בזמן שלפניו רוכב אופנוע נוסף. המבקש החל בפנייה מבלי שהבחין באופנועים ומבלי שנתן להם זכות קדימה בנסיעה. המבקש המשיך בנסיעה אל תוך הצומת והביא לחסימת נתיב נסיעתו של המנוח. המנוח בלם כדי להימנע מפגיעה והחליק על צדו עד שהתנגש ברכב. כתוצאה מהתאונה, נגרם מותו של המנוח. דרגת רשלנות בינונית.

מתחם העונש ההולם שנקבע נע בין 7 חודשי מאסר בפועל ל-17 חודשי מאסר בפועל, וכן פסילת רישיון נהיגה למשך "מספר שנים".

נסיבות אישיות: בן 65 בעת ביצוע העבירה; מצבו הרפואי "בעייתי"; היעדר עבר תעבורתי בעניינו. נגזר: 10 חודשי מאסר בפועל; 12 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור עבירה בה הורשע או עבירה של נהיגה בזמן פסילה, למשך 3 שנים; 10 שנות פסילת רישיון בפועל; 12 חודשי פסילת רישיון על תנאי למשך 3 שנים; קנס בסך 10,000 ש"ח; פיצוי להורי המנוח בסך 20,000 ש"ח. (ערעור שהוגש לבית משפט מחוזי נדחה, בר"ע נדחתה).

רע"פ 1031/19 עלי שלבי נ' מדינת ישראל (28.2.2019) - הנאשם הורשע לאחר הליך הוכחות בעבירות גרם מוות ברשלנות; גרם נזק לאדם ולרכוש ברשלנות; סטייה מנתיב נסיעה. המבקש נהג ברכב ועמו שני נוסעים. בחלק זה של הכביש, בו נהג, נתיב נסיעה אחד לכל כיוון. המבקש סטה בחדות מנתיב נסיעתו אל הנתיב הנגדי, בו נסע רכב הפיאט. המבקש המשיך בנסיעה לכיוונו ופגע עם חלקה השמאלי של חזית הרכב בחלקה השמאלי של חזית הפיאט. כתוצאה מכך, התהפך רכב הפיאט והועף אל שולי הנתיב. כתוצאה מהתאונה נהרג נהג הפיאט במקום ושלושת הנוסעים נפצעו. למבקש נגרמו כאבים בגב התחתון. בית משפט השלום קבע כי מידת הרשלנות הינה גבוהה. נגזר: מאסר בפועל לתקופה של 18 חודשים, מאסר על תנאי לתקופה של 10 חודשים, פסילת רישיון נהיגה לתקופה של 15 שנים ופסילה על תנאי לתקופה של 24 חודשים.

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

27 אפריל 2023

גמ"ר 19-10-6290 פרקליטות מחוז דרום שלוחת לכיש נ' חנוכה

1 הערעור שהוגש לבית משפט מחוזי התקבל לקולא : נקבע כי רשלנות המבקש בינונית ונקבע כי עונש
2 המאסר יעמוד על 10 חודשי מאסר בפועל וכי פסילת רישיון הנהיגה תעמוד על תקופה של 9 שנים
3 בפועל.
4

מתחם ענישה

5 עסקינן בארוע אחד מתמשך.

6 **בקביעת המתחם לקחתי בחשבון את נסיבות הארוע ומידת הרשלנות הגבוהה של הנאשם.**

7 בהתרת הנהיגה ובהתמשכות העבירה היה על הנאשם להבין את הפסול במעשהו ואת משמעות מעשהו (סעיף
8 40א(6)) לחוק העונשין.

9 היה על הנאשם להבין ולצפות את הנזק הצפוי מהתרת הנהיגה (סעיף 40א(3)) לחוק העונשין.

10 לנאשם הייתה היכולת והשליטה להימנע מהמעשה.

11 לנאשם הייתה היכולת להפסיק את מעשה העבירה.

עוצמת הסיכון הבלתי סביר שלקח הנאשם גבוהה.

12 ברם לקחתי בחשבון גם את תרומת האשם של המנוחה, את מידת הפגיעה בערך המוגן ואת מדיניות הענישה.

13 לעבירת הרשלנות נילוו עבירות נוספות.

14
15
16
17
18
19 **מתחם הענישה לאירוע כולל מאסר החל ממאסר בן 8 חודשים עד מאסר בן 24 חודשים ופסילת רישיון נהיגה**
20 **החל משש שנים עד 12 שנה לצד רכיבי ענישה נוספים.**

21
22 לציין כי הגם שיש מקום להחמיר ולהעביר מסר הרתעתי, מתחם הענישה, שהוצע ע"י המאשימה מתחיל ברף
23 גבוה ביחס למדיניות הענישה המקובלת העבירות של גרימת מות ברשלנות, ואילו מתחם הענישה שהוצע ע"י
24 ההגנה מתחיל בעונש נמוך במיוחד, שאינו בהלימה לנסיבות העבירות.

נסיבות אחרות שאינן נעוצות בעבירה (סעיף 40א' לחוק העונשין)

25
26
27
28 הנאשם לא לקח אחריות על מעשה העבירה בשום שלב, לא בהזדמנות ראשונה ולא לאחר הכרעת הדין.

29 **ניהול הליך של שמיעת ראיות לא נזקף לחובת הנאשם**, כקבוע בסעיף 40א(6) לחוק העונשין, אולם הנאשם
30 אינו יכול ליהנות מהקלה של מי שמודה בהזדמנות ראשונה וחוסך זמן שיפוטי.

31
32 בית המשפט לוקח בחשבון את ותק הנהיגה של הנאשם משנת 2014 ועברו התעבורתי המונה אך 3 הרשעות
33 קודמות, מסוג ברירת משפט (סעיף 40א(11) לחוק העונשין).

34 בית המשפט ער להרשעה של הנאשם בעבירות סמים בתחום הפלילי, שנעברה בזמן התנהלות הליך דנו, הרשעה
35 שההגנה התייחסה אליה בהשלמת טיעוניה לעונש ובחוות דעת הפסיכו- סוציאלית (מכאן התייחסות בית
36 המשפט להרשעה זו).

37
38 בית המשפט לוקח בחשבון את **חלופ הזמן** ממועד העבירה עד היום שחלק ממנו נובע מנגיף הקורונה.

39 בית המשפט לוקח בחשבון את **גילו הצעיר** של הנאשם.

40 בית המשפט לוקח בחשבון גם את נסיבותיו האישיות של הנאשם.

41

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

27 אפריל 2023

גמ"ר 19-10-6290 פרקליטות מחוז דרום שלוחת לכיש נ' חנוכה

נסיבות אישיות

בית המשפט ער לנסיבות חייו של הנאשם הלא פשוטות, כמתואר על ידי ב"כ הנאשם וכמפורט בחוות דעת הפסיכו-סוציאלית, אולם נסיבות אלה לא השפיעו על מעשה העבירה.

בית המשפט לוקח בחשבון את הנזק שנגרם לנאשם כתוצאה מביצוע העבירה, החבלות של ממש, שחוה על גופו כתוצאה מהתאונה (שבר ברמוס פוביס מימין בגינו נזקק לטיפול רפואי, כאביו בשורש כף יד שמאל כמפורט בסכום רפואי מיום 12.8.18 (3/נ), וכן את השפעת מעשה העבירה וההליך המשפטי בעניינו, כפי שעולה מהמפורט בחוות הדעת הפסיכו-סוציאלית.

בית המשפט לוקח בחשבון את מצבו האישיותי והבריאותי של הנאשם. בית המשפט שוקל את העובדה, שהנאשם החל בהליך שיקומי לפני כשנה במסגרת הליך פלילי אחר, אך אין קשר בין הנסיבות שהובילו את הנאשם לקבלת טיפול לבין נסיבות המקרה דנן.

אין קשר סיבתי בין האבחנה, שהנאשם סובל מפוסט טראומה למעשה העבירה ותוצאותיה. מעשה העבירה התרחש באוגוסט 2018, בעוד האבחון הרפואי הינו משנת 2022 (4/נ-4/א). גם לקבלת האישור הזמני לשימוש בקנאביס רפואי ב-26.10.22, אין קשר סיבתי למעשה העבירות של הנאשם לא למעשה ההתרה ולא לנהיגה בשכרות.

גם אם במסגרת הליך אחר הראה הנאשם לראשונה הפנמה להשפעת הטראומה, שחוה בעבר וגילה רצון ראשוני להירתם לטיפול, אין בטיפול שהחל לקבל במסגרת אותו הליך כדי להוות שיקום של ממש המצדיק חריגה ממתחם הענישה במקרה דנן.

עם זאת, בית המשפט לוקח את נסיבותיו האישיות של הנאשם, כשיקול לקביעת העונש בתוך המתחם. בית המשפט לוקח בחשבון את השפעת העונש שיכולה להיות על הנאשם.

יודגש, כי ההמלצה העונשית של ד"ר דיהי בחוות דעתה כמו גם עתירת ב"כ הנאשם לעונש- אינה בהלימה לנסיבות ביצוע העבירות, החומרה ותוצאת התאונה ואף אינה בהלימה למדיניות הענישה הראויה.

נסיבות אישיות נסוגות מפני האינטרס הציבורי –

בית המשפט סבור כי יש להעדיף את האינטרס הציבורי על פני הנסיבות האישיות של הנאשם. נסיבותיו האישיות של הנאשם מתגמדות למול התוצאה הקשה שגרם של קיפוד חיי צעירה, ההשפעה שיש לאובדן על משפחת המנוחה- אמה, אחותה ויתר בני המשפחה, כפי שהתרשם בית המשפט מעדות אחות המנוחה.

יש להעדיף את עיקרון קדושת החיים והצורך להטיל עונש בהלימה לנסיבות האירוע ותוצאותיו על פני הנסיבות האישיות של הנאשם, הגם שלעונש מאסר, מטבע הדברים, תהא השפעה על הנאשם ומצב בריאותו.

ברע"פ 2996/13 טטיאנה נייאזוב נ' מדינת ישראל (13.08.14) במסגרתו דן בית המשפט העליון בשלושה מקרים [רע"פ 4845/13 (בענין : אוזן), רע"פ 6926/13 (בענין : מי טל מלול נריאן)], כולם עסקו בגרימת מות ברשלנות ע"י אנשים נורמטיביים עם נסיבות אישיות לא פשוטות. בית המשפט העליון דחה את הבר"ע, היפנה למדיניות המכתובה הטלת עונש מאסר להרתיע והעדפת עקרון קדושת החיים על פני נסיבות אישיות. בפסק הדין מפנה בית המשפט לדוגמאות בין היתר לרע"פ 2955/12ו הרמוס נגד מ"י ונקבע כי :

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

27 אפריל 2023

גמ"ר 19-10-6290 פרקליטות מחוז דרום שלוחת לכיש נ' חנוכה

1 "החובה לשמור על חוקי התנועה היא בחינת "ונשמרתם מאד לנפשותיכם" (דברים ד', ט"ו), שמירה
2 לא רק על חייו של אדם עצמו אלא גם על חיי הזולת".

3 ובהמשך :

4 "משקופחו חיי אדם ברשלנותו של נהג, המדיניות השיפוטית היא מאסר בפועל, בהיעדר נסיבות אישיות חריגות
5 מאוד המצדיקות זאת. קשיים אישיים ומשפחתיים הכרוכים בכניסה למאסר הם אינהרנטיים למצב, ועל כן
6 ככלל לא ייראו אלה כנסיבות להקלה (עניין אלמוג; עניין מזרחי; עניין הרמוס) ... אין בנסיבות האישיות
7 מצערות ככל שיהיו כדי להימנע מהטלת עונש מאסר בפועל".

8 בפסק הדין הנ"ל מפנה כב' השו' רובינשטיין לקביעה ברע"פ 548/05 מאירה לוי נ. מדינת ישראל (על אף
9 התוצאה שם):

10 "העונשים שהוטלו על המבקשים אינם בכלל אלה. בשל רף הרשלנות המשתקף מנסיבות התאונות
11 וחרף הנסיבות האישיות; הם משקפים את הצורך במאבק בקיפוח חיי אדם בדרכים, המהוה, למרבה
12 הצער, תופעה שכיחה במחוזותינו, ומדיניות הענישה משקפת את היחס לקדושת חיי אדם. האמת
13 תורה דרכה, כי הענישה במקרי גרימת מוות ברשלנות בגדרי תאונות דרכים או תאונות אחרות היא
14 אתגר קשה, שכן עסקינן ככלל בנאשמים נורמטיביים שמעזו והתרשלו בהיסח הדעת של רגע, וחרב
15 עולמן של שתי משפחות; בראש וראשונה, וברמה עילאית, של משפחת הקרבן שקופדו חייו בשל
16 רשלנות; אליה נכמר הלב. אך במרבית המקרים ישנה גם טראומה לפוגע ולמשפחתו, לא רק בשל
17 הענישה אלא בשל המעשה, ומאמינים אנו איפוא כי הנאשמים מתייסרים אף הם, בכלל וגם בפרשה
18 שלפנינו".

19 ובהמשך :

20 "מדיניות הענישה הראויה בעבירות של גרימת תאונת דרכים קטלנית ברשלנות, הינה השתת עונש
21 מאסר בפועל. בכך ניתן ביטוי לערך קדושת החיים ולשיקולי ההרתעה ע"פ 6755/09 אלמוג נ' מדינת
22 ישראל (16.11.2009) "רע"פ 8992/14 רפאל נ' מדינת ישראל (20.1.2015); ראו גם רעפ 3714/15 מרב
23 מלר נ' מדינת ישראל (08.06.15), רע"פ קוסה נ. מדינת ישראל (21.6.17) ורע"פ 9909/17 דרוש נ' מדינת
24 ישראל (01.01.18)].

25 מדיניות זו הנותנת ביטוי לערך קדושת החיים ולשיקולי ההרתעה, הולמת גם את המקרה דנן.

26
27 רק במקרים חריגים יהא המורשע פטור ממאסר בפועל בשל נסיבותיו האישיות, גישה זו של בית המשפט
28 העליון לא השתנתה [ע"פ: 8189/17 בן חיים נגד מדינת ישראל הרכב כב' השו': א. חיות, נ. סולברג, י.
29 אלרון (07.02.18), רע"פ 1127/18 נגיב נגד מדינת ישראל כב' השו' י. אלרון (13.02.18); ע"פ 5754/19 פריסיליה
30 קשתי נ' מדינת ישראל (22.01.20), עפ"י (מרכז) 6894-08-20 אביב דוקטורביץ נ' מדינת ישראל (17.1.21)].

31 מסר לנהג ולציבור

32 בשים לב לשכיחות עבירת הרשלנות ומחיר הדמים שהחברה הישראלית משלמת בשל ריבוי תאונות הדרכים,
33 יש להעביר מסר מרתיע בדמות הענישה הן לנאשם (סעיף 140 לחוק העונשין) והן לכלל הציבור (סעיף 140 לחוק
34 העונשין).

35 על בית המשפט להעביר מסר לציבור הנהגים, כי בית המשפט לא יגלה סלחנות כלפי מי שנוהג בשכרות כמו גם
36 למי שמתיר לאחר לנהוג אף שאינו מורשה לנהיגה, וודאי לא כשהוא עייף או שיכור.

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

27 אפריל 2023

גמ"ר 19-10-6290 פרקליטות מחוז דרום שלוחת לכיש נ' חנוכה

בע"פ 634/19 שמעיה יהודה גבאי נ. מ"י, קבע כב' השו' אלרון :

"במקרה קודם עמדתי על הצורך בענישה הולמת ומחמירה על עבירות של גרימת מוות בתאונת דרכים, והדברים יפים גם לכאן:

"מאות בני-אדם מוצאים את מותם מדי שנה בכבישים. אין המדובר ביד הגורל בלבד: לא אחת תאונות קטלניות מתרחשות כתוצאה מקלות דעתם של נהגים הנוטלים סיכונים בלתי סבירים ומפריים את הוראות כללי התעבורה על מנת לקצר את משך זמן נסיעתם עד להגעה למחוז חפצם.

בית משפט זה שב והדגיש את הצורך בענישה מחמירה ומרתיעה בגין עבירות תעבורה המביאות לגדיעתם של חיי אדם בטרם עת.

מדיניות ענישה זו נחוצה לשם הרתעת הרבים מפני ביצוע עבירות תעבורה ומפני נטילת סיכונים בלתי סבירים אשר יש בהם כדי לסכן חיי אדם. בכך, תורמת מערכת המשפט את חלקה במאבק המתמשך בתאונות הדרכים הגובות קורבנות כה רבים כעניין שבשגרה ...

זאת ועוד, נקבע כי על רמת הענישה בגין הרשעה בעבירות תעבורה קטלניות להלוט את חומרת המעשים ותוצאותיהם – ואילו נסיבותיו האישיות של נאשם במקרים אלו מתגמדות לנוכח התוצאות הקשות להן גרם" (ע"פ 4908/18 אל עסייו נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 10 (7.11.2019)). (ההדגשה שלי ר.ש).

לבתי המשפט ישנו תפקיד במלחמה בקטל בדרכים - באמצעות כלי הענישה - על מנת שהציבור יפנים, כי חיי אדם אינם הפקר.

הקטל בדרכים הפך מנת חלקם של רבבות מאזרחי מדינת ישראל. המציאות היומיומית עגומה והתופעה גובה מחיר דמים יקר ובלתי נתפש עד כי מספר הקורבנות תוצאת תאונות דרכים במדינה עולה משמעותית על סך הקורבנות במלחמות ישראל ונפגעי פעולות האיבה אף אם נספרים טרם קום המדינה.

מספר ההרוגים בתאונות דרכים החל מקום המדינה עד לחודש אפריל 2023 עומד על 32,748 (על פי נתוני הרשות הלאומית לבטיחות בדרכים והלשכה המרכזית לסטטיסטיקה). לעומת זאת מספר החללים בכלל מלחמות ישראל, הנמנה אף מלפני קום המדינה עד אפריל 2023, עומד על 24,213 חללים.

אפילו נוסף למספר החללים את מספר הקורבנות בפעולות האיבה העומד על 4,255, עדיין נמצא כי סך ההרוגים במלחמות ישראל כולל פעולות האיבה עומד על 28,468, מספר נמוך משמעותית מסך הקורבנות מתאונות הדרכים.

בעוד שמלחמות ישראל נכפו עלינו והינן בבחינת מלחמת קיום הרי תאונות הדרכים אינן כורח ויש להילחם בהן באמצעות חינוך הכולל גם נקיטת עמדה עונשית מחמירה להרתיע, לכבד את עיקרון קדושת החיים, להגן על שלום הציבור ולחסוך מחיר דמים יקר.

בהתחשב בנהיגתו של הנאשם, כשהוא שיכור בחלק הראשון של האירוע, ובהמשך מסירת ההגה למי שאינה מורשית לנהוג בנסיבות שפורטו לעיל ובהכרעת הדין, רשלנותו של הנאשם גבוהה ומחייבת ענישה משמעותית.

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

27 אפריל 2023

גמ"ר 19-10-6290 פרקליטות מחוז דרום שלוחת לכיש נ' חנוכה

1 בית המשפט אינו סבור שהעונשים, שהוטלו בעבר בדמות מאסר לריצוי בעבודות שירות מצויים בהלימה
2 לרשלנותו הגבוהה של הנאשם ולצורך להרתיע.
3 יש להטיל ענישה מחמירה בשל נטילת הסיכון הבלתי סביר, שלקח הנאשם כשהפר את הוראות פקודת
4 התעבורה, שנועדו להבטיח את בטחון הציבור בדרכים וחיי אדם.
5 יש להעביר מסר לציבור, כי בית המשפט לא ינקוט בגישה סלחנית בגין מעשים חמורים כמו אלו של הנאשם,
6 לענין זה הולמים דברי בית המשפט העליון כדלקמן:
7

8 "מעשים חמורים אלו מחייבים ענישה משמעותית, שתעביר מסר חד וברור לציבור הנהגים – בית
9 המשפט לא יגלה סלחנות כלפי אלו העולים על הכביש לאחר שצרכו אלקוהול. מדובר בהתנהגות
10 מסוכנת ונפשעת, הגובה, למרבה הצער, קורבנות חפים מפשע. כפי שהדגשתי זה מכבר, "יידע כל מי
11 שבחר לסכן חיים בדרך זו, קוטל בכך ילדים וקורע משפחות... כי עונשו החמור בוא יבוא..." (ע"פ
12 6193/20 בר זכאי נ' מדינת ישראל, פסקה 39 (25.3.2021); כן ראו ע"פ 7162/19 ראש נ' מדינת ישראל,
13 פסקה 22 לפסק דינו של ע' גרוסקופף (3.1.2021)).
14

15 על החשיבות שבקביעת ענישה הולמת ומחמירה בעבירות מסוג זה עמדתי בעבר:
16 "מאות בני-אדם מוצאים את מותם מדי שנה בכבישים. אין המדובר ביד הגורל
17 בלבד: לא אחת תאונות קטלניות מתרחשות כתוצאה מקלות דעתם של נהגים
18 הנוטלים סיכונים בלתי סבירים ומפרים את הוראות כללי התעבורה ... בית
19 משפט זה שב והדגיש את הצורך בענישה מחמירה ומרתיעה בגין עבירות תעבורה
20 המביאות לגדיעתם של חיי אדם בטרם עת. מדיניות ענישה זו נחוצה לשם
21 הרתעת הרבים מפני ביצוע עבירות תעבורה ומפני נטילת סיכונים בלתי סבירים
22 אשר יש בהם כדי לסכן חיי אדם. בכך, תורמת מערכת המשפט את חלקה במאבק
23 המתמשך בתאונות הדרכים הגוברות קורבנות כה רבים כעניין שבשגרה..." (ע"פ
24 4908/18 אל עסייו נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (7.11.2019) להלן: עניין אל
25 עסייו).
26

עמדת קורבן העבירה

27
28
29 בית המשפט התרשם מעדות אחות המנוחה, שנמסרה במעמד אם המנוחה הנרגשת. בית המשפט התרשם
30 מהצער והקשיים היומיומיים, שחוה משפחת המנוחה בעקבות אובדן חייה של המנוחה, שהיתה הבת הצעירה,
31 אהובה וכל בני המשפחה היו כרוכים אחריה בשל אופיה הטוב והנדיב.
32 כאבה של אם המנוחה והתרגשותה במהלך עדות האחות, היתה ניכרת.
33

34 במקרה דנן לא מצאתי לנכון לסטות ממתחם הענישה.

גזירת הדין בתוך מתחם הענישה

35
36
37
38 בהתחשב במכלול שיקולי הענישה, אין להציב את נקודת ההלימה ברף נמוך של המתחם, כהצעת ב"כ הנאשם,
39 שכן זה יחטיא את עקרון ההלימה והמסר ההרתעתי שיש להעביר.
40 יש לקחת בחשבון גם את הפגיעה בקורבנות העבירה ובני משפחתם.
41 העונש הראוי למקרה דנן הוא עונש מאסר לריצוי בין כתלי הכלא.
42 בית המשפט נתן משקל למצבו הבריאותי של הנאשם ולקושי הצפוי לו משהייה במאסר.

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

27 אפריל 2023

גמ"ר 6290-10-19 פרקליטות מחוז דרום שלוחת לכיש נ' חנוכה

1 לעניין רכיב המאסר, יש להציב את נקודת ההלימה בשליש האמצעי של המתחם.

2
3 באשר לרכיב הפסילה ומאחר שרשלנות הנאשם לא התבטאה בנהיגה ברכב, יתחשב בית המשפט וימקם את
4 תקופת הפסילה ברף נמוך של המתחם, תוך שהוא לוקח בחשבון גם את פסילת המינימום (בת השנתיים), שקבע
5 המחוקק בגין עבירה של נהיגה בשכרות בה הורשע הנאשם (בית המשפט גם ער לפסילות המינימום שנקבעו לצד
6 הוראות החיקוק האחרות).

7
8 בהתחשב בעבירות בהן הורשע הנאשם, נסיבות אירוע, תוצאותיו, הרשלנות הגבוהה, האשם התורם של המנוחה
9 לתוצאות התאונה, עקרון ההלימה, מידת הפגיעה בערך המוגן, מדיניות הענישה, מתחם הענישה, ונסיבות
10 אחרות שאינן קשורות בעבירות – עבר, נסיבות אישיות, המפורט בחוות הדעת הפסיכוסוציאלית ויתר הטיעונים
11 שבפניי לעונש, הריני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

12
13 **מאסר בפועל בן 13 חודשים.**

14
15 **מאסר על תנאי בן 7 חודשים למשך שלוש שנים**, והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירה של גרימת מות ברשלנות
16 או עבירה של נהיגה בזמן פסילה, או עבירה של התרת נהיגה לאחר שאין לו רישיון נהיגה או עבירה של נהיגה
17 בשכרות.

18
19 **פסילה מלקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה בת 7 שנים**, בניכוי פסילה שריצה (אם ריצה) בקשר עם
20 האירוע דנן.

21
22 **פסילה מלקבל או מהחזיק רישיון נהיגה למשך 5 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים**, והתנאי שהנאשם
23 לא יעבור אחת העבירות בהן הורשע או אחת עבירות המנויות בתוספת הראשונה או השנייה לפקודת התעבורה.

24
25 בית המשפט נמנע לקבוע רכיב של קנס בשל נסיבותיו האישיות של הנאשם וכן בשל קביעת רכיב כספי אחר
26 בדמות פיצוי לטובת משפחת המנוחה.

27
28 **לפיכך, הנאשם ישלם פיצוי על סך 20,000 שח' לטובת אימה של המנוחה.**

29 הפיצוי ישולם ב- 20 תשלומים שווים, ראשון תוך 120 יום.

30 **אם הפיצוי לא ישולם במועד, או שיעור משיעוריו, תעמוד כל יתרת החוב לפירעון מיד.**

31
32 **זכות ערעור תוך 45 יום.**

33
34
35 ניתנה והודעה היום ו' אייר תשפ"ג, 27/04/2023 במעמד הנוכחים.

36

37 רבקה שורץ, שופטת בכירה

38

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

27 אפריל 2023

גמ"ר 19-10-6290 פרקליטות מחוז דרום שלוחת לכיש נ' חנוכה

1 **ב"כ הנאשם:**

2 לעניין המאסר בפועל מבקש עיכוב ביצוע של 45 ימים לצורך שקילת ערעור והתארגנות ככל שנידרש. מאחר
3 ומדובר במאסר לא ארוך בית המשפט נוטה להיעתר לבקשה לעיכוב ביצוע.
4 ככל שיוגש ערעור תישקל האפשרות לערער גם על הכרעת הדין ולכן נבקש להיעתר לעיכוב ביצוע. הנאשם התייצב
5 כמעט לכל הדיונים.

6 **ב"כ המאשימה:**

7 מתנגדים. חברי טוען שמדובר במאסר לא ארוך. מאסר בן 13 חודשים איננו מאסר קצר. הכלל הוא שאם הוטל
8 גזר דין עם מאסר בפועל עליו לרצות לאלתר.
9 אם בית המשפט ייעתר לבקשה נבקש ערבויות משמעותיות בדמות הפקדה כספית גבוהה, הפקדת דרכון לצד
10 ערבויות נוספות, עיכוב יציאה מן הארץ.
11

12 **ב"כ הנאשם:**

13 לפני מספר שבועות ניתנה החלטה בבית המשפט העליון לעניין עיכוב ביצוע ע"פ 2186/23 מיום 16.3.23.

14 **הנאשם:**

15 אני גר בקריית מלאכי רח' סן דייגו 11/17. טל' 08-8501951, 050-9675531.

16 החלטה

17 לאחר ששמעתי טיעוני ב"כ הצדדים לעניין הבקשה לעיכוב ביצוע, נענית לבקשה בכפוף למילוי כל התנאים
18 שלהלן:

19 הפקדה כספית בסך של 5,000 ₪.

20 התחייבות עצמית בסך 7,500 ₪.

21 ערבות עצמית בסך 10,000 ₪.

22 עיכוב יציאה מן הארץ.

23 ככל שהנאשם מחזיק בדרכון, יפקידו בתחנת המשטרה שבמקום מגוריו.

24 אם הנאשם יעמוד בכל התנאים הנ"ל, יתייצב לריצוי מאסרו בבית סוהר דקל ביום 11.6.23 עד השעה 10:00,

25 או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות.

26 על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס, טלפונים:

27 08-9787377, 08-9787336.

28 ככל שהנאשם לא יעמוד בכל התנאים ייאסר, אך ישוחרר אם יעמוד בכל התנאים זאת במסגרת עיכוב הביצוע

29 עד ליום שנקבע לעיל.

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

27 אפריל 2023

גמ"ר 6290-10-19 פרקליטות מחוז דרום שלוחת לכיש נ' חנוכה

1 ניתנה והודעה היום ו' אייר תשפ"ג, 27/04/2023 במעמד הנוכחים.

2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
רבקה שורץ, שופטת בכירה

ב"כ הנאשם:

מאחר והשעה 16:00, ויש קושי להשיג את כל הסכום הכספי נבקש להוסיף את אמו של הנאשם כערבה צד ג', להפחית את הסכום ההפקדה במידת האפשר ולחלק את הסכום.

ב"כ המאשימה:

אני מתנגדת לבקשה להפחתת הסכום.

אמה של המנוחה מתפרצת בבכי:

מציגה את תמונת המנוחה – איזה סכום איזה סכום לזה אין סכום, זה לא סכום, 100 אימהות גידלו אותה. אני חיה על קבר פתוח.

אחותה של המנוחה:

הוא עושה חפלה של נייס גאי ומסיבות וסמים.

אמה של המנוחה:

כל המשפחה אנחנו לא יכולים לשמוע מוזיקה, זה אמיתי כבוד השופטת זה אמיתי. זה אמיתי?

קרובת משפחה של המנוחה:

אנחנו מבקשים שבית המשפט לא יענה לבקשה להפחית את סכום הפיקדון. הוא טייל לו, אם אין לו אפשרות להפקיד שישא באחריות.

ב"כ המאשימה:

מתנגדים על סכום ההפקדה. הסכום שבית המשפט קבע הוא סכום נמוך. היה צריך להיערך לפני כן.

הנאשם:

לפני חודש אוטובוס דרס אותי ולא עבדתי חודש וחצי, אין לי כסף. כואב לי הגוף עד עכשיו.

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

27 אפריל 2023

גמ"ר 6290-10-19 פרקליטות מחוז דרום שלוחת לכיש נ' חנוכה

1 כמו כן רישיון הנהיגה שלי פג תוקף, נגמר לי ולא חידשתי. אבקש שבית המשפט יראה בזה הפקדה.
2
3

החלטה

4 לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים לבקשה להפחתת סכום הפיקדון ולקבלת ארכה להפקיד קובעת כדלקמן:
5 אין מקום להפחית מסכום הפיקדון שאינו גבוה ביחס לשלב ההליך.
6 אולם סכום הפיקדון יחולק כך שסכום של 2,500 ₪ ישולם היום ויהווה תנאי לעיכוב הביצוע בכפוף למילוי
7 התנאים הנוספים.
8 באשר ל-2,500 ₪ הנותרים- ישולמו עד ליום א', 30.4.23 בשעה 12:30.
9

10 יתר התנאים שנקבעו לעיל ייוותרו על כנם.
11 בית המשפט מאשר את אמו של הנאשם גב' שושנה חנוכה ת.ז. 14832117 כמתאימה לחתום על ערבות צד ג'.
12 בית המשפט מאשר שעו"ד ארז אמיגה יזהה את הנאשם בפני המזכירות ומאחר שהנאשם לא הגיע עם תעודה
13 מזהה.

14
15 יש לראות בהצהרת הנאשם תחליף להפקדת רישיון הנהיגה שמניינה מהיום. זכאי לאישור הפקדה.

16 ככל שיתרת הפיקדון לא תשולם עד ליום א' 30.4.23 כפי שנקבע לעיל, ייאסר הנאשם.
17
18
19
20

21 ניתנה והודעה היום ו' אייר תשפ"ג, 27/04/2023 במעמד הנוכחים.
22

23 רבקה שורץ, שופטת בכירה
24
25

הוקלד על ידי דיאנה בלכר